EURÓPAI PARLAMENT 2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0384/2011

15.11.2011

JELENTÉS

a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről
(2011/2071(INI))

Gazdasági és Monetáris Bizottság

Előadó: Pervenche Berès

Előadó (*):
Olle Ludvigsson, Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

(*) Társbizottság – az eljárási szabályzat 50. cikke

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY 3

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....23

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL 30

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER-BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL 33

VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL...37

VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL 41

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL 45

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL 48

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....53

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....58

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről
(2011/2071(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121., 126. és 148. cikkére, a 12. jegyzőkönyvre, valamint a 15. és 16. jegyzőkönyv túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló rendelkezéseire,

– tekintettel az európai statisztikákról szóló, 2009. március 11-i 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott, az európai statisztikákra vonatkozó magatartási szabályzatra,

– tekintettel az EUMSZ 152. cikkére és 153. cikkének (5) bekezdésére,

– tekintettel az EUMSZ 9. cikkére (horizontális szociális záradék),

– tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció megerősítéséről szóló, 2010. május 12-i (COM(2010)0250), és „A gazdaságpolitikai koordináció erősítése a stabilitás, a növekedés és a munkahelyteremtés érdekében – az európai uniós gazdasági irányítás megszilárdításának eszközei” című, 2010. június 30-i bizottsági közleményre (COM(2010)0367),

– tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

– tekintettel az Ecofin Tanács 2011. február 15-i és 2010. szeptember 7-i üléseinek következtetéseire,

– tekintettel az Európai Tanács 2011. március 23-i és 24-i következtetéseire,

– tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság, az Alkotmányügyi Bizottság, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0384/2011),

A. mivel a válság és az egyenlőtlenségek, a makropénzügyi egyensúlyhiány és a versenyképességbeli különbségek euró bevezetése óta történt növekedése, valamint a pénzügyi rendszer működése nyilvánvalóvá tette, hogy az Unióban a makrogazdasági egyensúlyhiánnyal adott esetben mind a túlzott hiányt, mind a túlzott többletet kezelő, szimmetrikus megközelítés alapján kell foglalkozni, fokozottabban össze kell hangolni a

gazdasági és költségvetési politikákat, továbbá szigorúbb költségvetési ellenőrzést kell folytatni;

B. mivel a javított gazdaságirányítási keretnek jó néhány, egymással összefüggő és egymással összhangban lévő, a fenntartható növekedéssel és a munkahelyekkel kapcsolatos politikára kell támaszkodnia, különösen egy uniós növekedési és foglalkoztatási stratégiára (az Európa 2020 stratégiára), amelyben különös figyelmet kap a belső piac kiépítése és megerősítése, a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok intenzívebbé tétele és a versenyképesség, a túlzott költségvetési hiány elkerülését és kiigazítását célzó hatékony keretre (a stabilitási és növekedési paktumra), a makrogazdasági egyensúlyhiányok elkerülését és kiigazítását célzó, erőteljes keretre, a nemzeti költségvetési keretekkel szemben támasztott minimumkövetelményekre, a pénzügyi piacok szabályozásának és felügyeletének megerősítésére, ideértve az Európai Rendszerkockázati Testület által gyakorolt makroprudenciális felügyeletet;

C. mivel a gazdasági és monetáris unió fennállásának első évtizedében felgyűlt tapasztalatok és elkövetett hibák azt mutatják, hogy az Unióban megfelelőbb gazdaságirányításra van szükség, amelynek a közösen megállapított szabályok és politikák iránti erőteljesebb nemzeti felelősségvállalásra, valamint a nemzeti gazdaság- és költségvetési politikák szilárdabb uniós szintű felügyeleti keretére kell épülnie;

D. mivel a tapasztalatok szerint egyes tagállamok túlzott eladósodása és államháztartási hiánya továbbgyűrűző negatív hatást gyakorol más tagállamokra és az euróövezet egészére;

E. mivel a nemzeti parlamenteket a polgárok szabadon választják, és mivel következésképp a nemzeti parlamentek a polgárok által megszerzett és általuk átruházott jogok letéteményesei és biztosítói; mivel az európai szemeszter bevezetésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti parlamentek előjogait;

F. mivel az állami költségvetések parlament általi elfogadása a demokrácia egyik alapköve;

G. mivel az Európai Unió tagállamainak parlamentjei jogalkotási feladataikat az uniós intézményekkel megosztva látják el, és gyakorta csak korlátozott ellenőrzést gyakorolnak a mindenkori kormány Európa-politikai fellépései felett;

H. mivel az Európai Unión belüli, megváltozott és összetett jogalkotási folyamatot az Unió polgárainak többsége nem ismeri kellő mértékben; mivel a döntéshozatali és közvélemény-formálási folyamat átláthatóságának hiánya – különösen az Európai Tanácsban és a Miniszterek Tanácsában – a polgárok európai integrációba vetett bizalmát csorbítja, továbbá megnehezíti a polgárok általi tevékeny és építő jellegű ellenőrzést;

I. mivel a megszorító intézkedések ellen tiltakozó társadalmi mozgalmak az Unió különböző tagállamaiban az európai integráció demokratikus minőségével való elégedetlenség növekedését is tükrözik; mivel az euróválság kezelésének eddigi módja rendkívüli mértékben rontotta az európai integráció demokratikus hitelességét;

J. mivel a nemzeti gazdaságpolitikáknak a megerősített koordináció révén elért hatékonysága e politikák demokratikus legitimitásán és elszámoltathatóságán alapul,

amely pedig a parlamentek beavatkozásától függ,

K. mivel az európai szemeszterrel összefüggésben biztosítani kell a foglalkoztatási, a szociális és a gazdaságpolitikák közötti fokozott interakciót, és mivel ennek megvalósítása során valamennyi generáció javára elő kell mozdítani minden egyes szereplő demokratikus elszámoltathatóságát, felelősségvállalását és legitimitását; mivel e folyamat jelentős részét képezi az Európai Parlament teljes körű bevonása;

L. mivel 2011. március 24-én az Euró Plusz Paktumban részt vevő tagállamok abban állapodtak meg, hogy határozottan fellépnek „a növekedés ösztönzése érdekében, mégpedig az egységes piac erősítése, a szabályozásból eredő terhek csökkentése és a harmadik országokkal folytatott kereskedelem előmozdítása révén”;

M. mivel az európai szemeszter az uniós intézmények irányítása alatt álló intézményi folyamat, amely növeli az uniós stratégia végrehajtásával kapcsolatos, tagállamok közötti koordinációt, különösen annak makrogazdasági dimenzióját tekintve;

N. mivel az uniós költségvetést az Európai Parlament és a Tanács a Szerződésekkel összhangban közösen határozza meg, és a nemzeti költségvetési eljárásokat az egyes tagállamok alkotmányos rendszere szabályozza; mivel azonban a nagyobb költségvetési koordináció nem sérti a szubszidiaritás elvét;

O. mivel az európai gazdaságoknak a közös piac eredményeképp létrejött összekapcsolódásából eredő jelentős szinergiák csak egy költségvetési koordinációs rendszer működtetésével használhatók ki;

P. mivel az Európai Tanács állandó elnökségének a Lisszaboni Szerződés általi létrehozása megváltoztatta az Unió intézményi egyensúlyát;

Q. mivel egy kizárólag kormányközi együttműködési rendszer nem tenne eleget az EUMSZ 121. cikkében foglalt követelményeknek, melyek értelmében a tagállamoknak közösen megoldandó kérdésként kellene tekinteniük gazdaságpolitikájukra, és nem biztosítaná a közösségi módszer hatálya alá tartozó területeken a szükséges uniós intézkedések megtételét;

R. mivel az európai szemeszter bevezetésének az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek fokozott bevonását kell eredményeznie, és munkájukban változásokat kellene előidéznie;

S. mivel az Európai Parlament a költségvetési eljárásban együttdöntési hatáskörrel rendelkezik;

T. mivel az európai foglalkoztatási stratégia és az EUMSZ 148. cikkén alapuló foglalkoztatási iránymutatások szakpolitikai keretet kínálnak az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében végrehajtandó foglalkoztatáspolitikai és munkaerő-piaci intézkedésekhez;

U. figyelembe véve az Európai Parlamentnek a 2010-es integrált foglalkoztatási iránymutatásokhoz való csaknem együttdöntési szintű hozzájárulását;

V. mivel a munkanélküliek aránya Európában továbbra is jóval 9% felett van, és különösen a fiatalok munkanélkülisége továbbra is igen nagy kihívást jelent; mivel a foglalkoztatási, a munkaerő-piaci és a szociális politikák ennélfogva alapvető részei a makrogazdasági felügyelet és az Európa 2020 stratégiában előírt tematikus koordináció keretében elvégzendő reformoknak;

W. mivel az Európa 2020 stratégiának és az európai szemeszterben gyökerező új irányítási struktúrának elő kell segítenie, hogy az EU legyőzze a válságot és annak okait; mivel az EU magas szintű szociális védőrendszere enyhítette a válság legkeményebb hatását, és mivel a válság öröksége messzire nyúlik, és a gazdasági tevékenység jelentős csökkenését, a munkanélküliség jelentős növekedését, a termelékenység meredek zuhanását és rendkívül meggyengült államháztartást eredményez;

X. mivel az európai szemeszternek két célkitűzése van: a tagállami költségvetési fegyelem betartásának ellenőrzése, ugyanakkor pedig az Európa 2020 program megfelelő teljesítésének nyomon követése a végrehajtásához szükséges pénzügyi eszközök biztosítása révén;

Y. mivel a lisszaboni stratégia kudarca lényegében a stratégia valamennyi szereplő általi végrehajtását nyomon követő egyértelmű eljárások hiányának tudható be, és mivel ezért fontos a megfelelő tanulságok levonása, amelyek biztosítani fogják az Európa 2020 menetrend sikerét;

Z. mivel a monetáris politikai párbeszédben szerzett tapasztalatára való tekintettel az Európai Parlamentnek szerepet kell kapnia a gazdaságpolitikák demokratikus elszámoltathatósága, valamint a költségvetések ellenőrzése terén;

AA. mivel a Tanács jelentős változtatásokat eszközölt a Bizottság által az európai szemeszter első évének keretében javasolt országspecifikus ajánlásokban;

AB. mivel szigorúan tiszteletben kell tartani a szociális partnerek kollektív tárgyalási önállóságát és a nemzeti bérszabályozási rendszereket;

AC. figyelembe véve az Európai Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának az évente rendezett parlamentközi találkozók révén szerzett tapasztalatát;

A feladatok áttekintése

1. úgy véli, hogy a válság jelenlegi szakaszában határozott és nagyratörő válaszintézkedésekre van szükség;

2. megállapítja, hogy a gazdaságirányítási jogalkotási csomag elfogadásán túl a 2011. október 26-i euróövezeti csúcsértekezleten döntés született egy olyan intézkedéscsomagról is, amely módosítja e jogalkotási csomagot; úgy véli, hogy a Szerződést érintő változtatásokkal kapcsolatos bárminemű jövőbeli döntés meghozatalakor teljes mértékben tiszteletben kell tartani az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárást, és az e cikk alapján összehívott konvent megbízatásában szerepeltetni kell, hogy az EU-nak erős demokratikus legitimációra és szolidaritásra kell épülnie;

3. úgy véli, hogy további értesítésig az európai szemeszter az uniós stratégia és a hatékony gazdasági kormányzás végrehajtásának hatályos kerete, elsősorban az euróövezetbe tartozó tagállamok tekintetében, amelyeket közös felelősség kapcsol össze, továbbá hogy a megszövegezés mögött az egész évet felölelő folyamat forog kockán az uniós intézmények és a tagállamok esetében;

4. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia sikere az EU egészének kötelezettségvállalásától, és a tagállamok, a nemzeti parlamentek, a helyi és régiós hatóságok és a társadalmi partnerek elkötelezettségétől függ; emlékeztet az erős, versenyképes és megfelelően működő szociális piacgazdaság, a strukturális reformok és a kollektív szerződések, valamint a makrogazdasági politikákról és intézkedésekről folytatott valódi európai társadalmi párbeszéd ösztönzésének jelentőségére az Európa 2020 stratégia keretében;

5. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak közösen megoldandó kérdésként kellene tekinteniük gazdaság- és adópolitikájukra, valamint hogy ezért meg kell erősíteni a Gazdasági és Monetáris Unió gazdasági pillérét, beleértve az adóügyi vonatkozásokat is, fokozottabb koordináció, adóügyi intézkedések végrehajtása, valamint az adócsalás és adóelkerülés elleni hatékony fellépés, továbbá a jelenlegi káros intézkedések fokozatos megszüntetése révén;

6. úgy véli, hogy az európai szemeszter és a fokozottabb gazdaság- és adópolitikai koordináció bevezetésének elegendő mozgásteret és rugalmasságot kell hagynia az uniós tagállamoknak ahhoz, hogy hatékony és az Európa 2020 stratégiával összhangban lévő költségvetési, gazdasági és szociális stratégiát kövessenek az elosztás és a fejlődés támogatása érdekében, megfelelő szintű közszolgáltatásokat és infrastruktúrát nyújtva az uniós polgárok számára; felhívja az Európai Bizottságot, hogy éves növekedési jelentésében vegye számba, hogy a tagállamok milyen lépéseket tettek az egységes piac megvalósítása érdekében;

7. megjegyzi, hogy az egységes piac fejlődése és erősödése, valamint a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok előmozdítása nélkülözhetetlen a gazdasági növekedés ösztönzése, a versenyképesség növelése és a makroökonómiai egyensúlytalanságok kezelése szempontjából, és felhívja a Bizottságot, hogy éves növekedési jelentésében vegye számba, hogy a tagállamok milyen lépéseket tettek az egységes piac megvalósítása érdekében;

8. hangsúlyozza, hogy mind a tagállamok foglalkoztatási politikáira vonatkozó iránymutatások, mind pedig az általános gazdaságpolitikai iránymutatások az európai szemeszter elválaszthatatlan részét képezik és egyformán fontosak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés eléréséhez; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi politikai ajánlás álljon összhangban az integrált iránymutatásokkal;

9. sajnálatosnak tarja az Európa 2020 stratégia céljainak uniós költségvetés felhasználásával történő megvalósítására szolgáló különböző eszközök és költségvetési tételek egyértelműségének hiányát és a közöttük megvalósuló átfedéseket; emlékeztet arra, hogy az európai szemeszter jó lehetőséget szolgáltat az Unió és a tagállamok költségvetése közötti nagyobb szinergia kialakítására;

10. rámutat, hogy az Európa 2020 stratégiának erőteljesebb területi dimenzióval kell rendelkeznie; következésképp úgy véli, hogy – az európai régiók sajátosságaira és eltérő fejlettségi szintjére figyelemmel – a regionális és helyi hatóságoknak és partnereknek az adott programok tervezésébe és végrehajtásába való közvetlen bevonása a stratégiai célok tekintetében minden szinten mélyebb felelősségtudatot eredményezne, valamint helyi szinten biztosítaná a célkitűzések és a teljesítmények jobb megismerését;

A Bizottság szerepe

Bevezetés

11. megjegyzi, hogy az európai szemeszter létrehozásának célja, hogy biztosítsa a tagállamok gazdasági és költségvetési teljesítményének tartós konvergenciáját és a gazdaságok szorosabb összehangolását, és orvosolja az államadósság-válságot; megjegyzi, hogy az éves növekedési jelentést a ciklus első alapdokumentumaként hozták létre;

12. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter végrehajtása nem érintheti az Európai Parlament EUMSZ-ban rögzített jogosítványait; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki arra vonatkozó javaslatokat, hogy e különböző eszközök miként differenciálódnak, milyen továbbgyűrűző hatásokat okoznak a különböző politikai területek között, és miként illeszkednek egymáshoz;

Az első ciklus tanulságai

13. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter kodifikálása során lehetővé kell tenni az ahhoz szükséges rugalmasságot, hogy adott esetben az első év tapasztalataiból nyert tanulságoknak megfelelően kiigazításokra kerülhessen sor; úgy véli, hogy az értékelés és a kiigazítás során a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania arra, hogy az euróövezethez és az előtte álló kihívásokhoz jobban alkalmazkodó keretre van szükség;

14. megállapítja, hogy az első európai szemeszterbeli nemzeti reformprogramok minősége jelentősen eltér konkrétság, átláthatóság, megvalósíthatóság és átfogó jelleg tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy kérje fel a tagállamokat a saját programjuk minőségének és átláthatóságának javítására, és hogy a legjobb minőségű nemzeti reformprogramokat tegye mintává a következő európai szemeszter számára;

15. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti reformprogramokban bejelentett nemzeti politikák és célok együttesen olyan szintet érjenek el, amely elég ambiciózus az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak eléréséhez; aggályát fejezi ki amiatt, hogy az első európai szemeszter esetében nem ez volt a helyzet; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden tagállam lehetőségeihez képest járuljon hozzá a legfőbb célokhoz, és készítsen pontos iránymutatást és ahhoz kapcsolódó menetrendet a szükséges lépések számára;

Éves növekedési jelentés

16. úgy véli, hogy az éves növekedési jelentésnek összhangban kell lennie a következőkkel:

– az Európa 2020 stratégia,

– az integrált iránymutatások (átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatások),

– az euróövezetre és az Unió egészére vonatkozó tanácsi megállapodások (pl. az Euró Plusz Paktum);

17. megállapítja, hogy az éves növekedési jelentés a tavaszi Európai Tanács jóváhagyásával irányt mutat a tagállamok számára

– a nemzeti reformprogramok (NRP-k) és

– a stabilitási és konvergenciaprogramok kidolgozásához, melyek alapján a Bizottság a tagállamoknak szóló ajánlásait kidolgozza;

18. megjegyzi, hogy az éves növekedési jelentés elkészítése során a tagállamok és az Európai Unió makroökonómiai előrejelzéseit veszik alapul; hangsúlyozza, hogy az európai gazdaságirányítás javításához szükséges lépések mellett a legitimitás és az elszámoltathatóság javítását célzó hasonló lépésekre is szükség van; ezért arra figyelmeztet, hogy az éves növekedési jelentés a jelenlegi gyakorlattal ellentétben nem maradhat egy olyan, pusztán technikai dokumentum, amely nem veszi figyelembe az Európai Parlament álláspontját;

19. felhívja a Bizottságot, hogy tükrözze jobban az Európa 2020 stratégia átfogó, többdimenziós (intelligens, fenntartható és befogadó) megközelítését a tagállamok által elért haladás értékeléséhez használt mérőszámokban, és ennek megfelelően adjon ki országspecifikus ajánlásokat;

20. felhívja a Bizottságot, hogy bővítse ki a nemzeti fejlődés monitorozásához használt mutatóinak körét, figyelembe véve többek között „A GDP-n innen és túl” című közlemény (COM(2009)0433 végleges) nyomon követése keretében elvégzett munkát és az erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemtervét;

21. kéri, hogy az éves növekedési jelentést alakítsák át a fenntartható fejlődésre vonatkozó éves iránymutatásokká (AS2G), a fenntartható növekedés előmozdítására összpontosítva;

22. kéri a Bizottságot, hogy minden év január 10. előtt fogadja el a fenntartható növekedésre vonatkozó éves iránymutatásokat, melyben külön fejezet foglalkozik az euróövezettel;

23. kéri a Bizottságot, hogy a fenntartható fejlődésre vonatkozó éves iránymutatások kidolgozásakor a lehető legnagyobb mértékben támaszkodjon a gazdasági szakértők széles körére, továbbá vegye figyelembe az Európai Parlament, a tagállamok, a helyi és régiós kormányzatok megfelelő ajánlásait;

24. felhívja a Bizottságot, hogy a fenntartható növekedésre vonatkozó éves iránymutatásokban egyértelműen értékelje az EU és az egyes tagállamok legfőbb gazdasági és költségvetési problémáit, és tegyen javaslatokat az azok áthidalását célzó, kiemelt intézkedésekre, továbbá hogy határozza meg az uniós és tagállami szinten

versenyképesség fokozása, a hosszú távú beruházások támogatása, a fenntartható növekedés előtt álló akadályok felszámolása, a Szerződésekben és az aktuális Európa 2020 stratégiában rögzített célkitűzések megvalósítása, a hét kiemelt kezdeményezés végrehajtása és a makrogazdasági egyenlőtlenségek csökkentése érdekében tett kezdeményezéseket;

25. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az államháztartások konszolidációjára és a strukturális reformokra vonatkozó politikai iránymutatás álljon összhangban az Európa 2020 növekedési és munkahely-teremtési stratégiával; úgy véli, hogy a fenntartható növekedésre vonatkozó éves iránymutatások elkészítése és végrehajtása során az Uniónak figyelembe kell vennie a mikrofinanszírozásra vonatkozó jogszabályok, különösen a prudenciális szabályozás alakulását, valamint a fenntartható versenyképességet, növekedést és munkahelyteremtést ösztönző hosszú távú befektetéseket; úgy véli, hogy hatástanulmányt kell készíteni arról is, milyen lehetséges hosszú távú költségekkel járna, ha a tagállamok nem tennének lépéseket az Európa 2020 stratégiában foglalt célok teljesítésére és strukturális reformok végrehajtására;

26. úgy véli, hogy el kell végezni az országspecifikus ajánlások társadalmi hatáselemzését, figyelembe véve a foglalkoztatás előmozdításához, a megfelelő szociális biztonság biztosításához, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjéhez kapcsolódó követelmények teljesülését;

27. kéri a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg a fenntartható fejlődésre vonatkozó éves iránymutatásokban az uniós és tagállami szinten végrehajtott fontosabb gazdaságpolitikai intézkedések esetleges határokon átnyúló továbbgyűrűző hatásait;

28. kéri az európai szemeszterért felelős biztosokat, hogy vitassák meg a fenntartható fejlődésre vonatkozó éves iránymutatásokat az illetékes európai parlamenti bizottsággal azok Bizottság által történő elfogadását követően;

Országspecifikus ajánlások

29. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az egyes tagállamokhoz és az EU egészéhez intézett iránymutatásaikban és ajánlásaikban biztosítsák a 2020-as célok és a kiemelt kezdeményezések végrehajtását és egyenlő kezelését;

30. emlékeztet arra, hogy a tagállamok költségvetési keretére vonatkozó követelményekről szóló tanácsi irányelv[1] kimondja, hogy „a Bizottság közzéteszi a makrogazdasági és költségvetési előrejelzéseinek alapjául szolgáló módszereket, feltevéseket és vonatkozó paramétereket”;

31. ajánlja, hogy a tagállamok mielőbb hajtsák végre ezt az irányelvet; felhívja a Bizottságot a nemzeti reformprogramok nagyobb mértékű összehasonlíthatóságának biztosítására, valamint a programok értékelésére szolgáló közös viszonyítási pontok meghatározására;

[1] A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

32. felhívja a Bizottságot, hogy a stabilitási programok, valamint a nemzeti konvergencia- és reformprogramok elemzésének befejeztével időben terjessze elő az Európai Parlamentnek ajánlásait, valamint a tervezett parlamentközi fórumokra és a tanácson belül az országspecifikus ajánlásokról szóló vitákra való tekintettel adjon számot a lehetséges határokon átnyúló, továbbgyűrűző hatásokról, különösen az euróövezeten belül;

33. kéri a Tanácsot, hogy júliusban ismertessen a Parlamenttel minden lényeges változtatást, amelyet a Bizottság által javasolt országspecifikus ajánlásokban végrehajtott; kéri a Bizottságot, hogy vegyen részt e meghallgatáson, és nyilvánítson véleményt a helyzetről;

34. felhívja a Bizottságot, hogy szervezzen meghallgatást a különböző kiemelt kezdeményezések keretében bejelentett éves ellenőrzési események ismertetése érdekében; kéri, hogy e meghallgatásra az Európai Tanács tavaszi és nyári ülése között kerüljön sor, valamennyi fontos uniós, nemzeti és regionális testület és egyéb érdekelt fél részvételével;

35. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a bérfejlesztésért, valamint a gazdasági, költségvetési és monetáris politikáért felelős személyek közötti együttműködés javítása érdekében fokozza az Európai Tanács 1999. júniusi, kölni ülésén bevezetett makrogazdasági párbeszéd szerepét;

36. kéri az Unión belüli gazdaságpolitikai fejlemények Európán kívüli országokra gyakorolt továbbgyűrűző hatásainak figyelembevételét és a világszintű gazdasági egyenlőtlenségek felszámolásának elősegítését; felhívja a Bizottságot, hogy az illetékes ENSZ-intézmények keretében tevékenyen vegyen részt a gazdaságpolitikai párbeszédben; ezenfelül rámutat, hogy figyelembe kell venni a nemzetközi szinten elfogadott célokat is;

Az Európai Parlament szerepe

37. emlékeztet arra, hogy a gazdaságpolitikai iránymutatásokról szóló parlamenti vita minden demokratikus rendszer sarokköve;

38. megállapítja, hogy a válság és különösen az euróövezeten belüli fejlemények szükségessé teszik, hogy a tagállamok – különösen az eurócsoport tagjai – aktualizálják gazdaságpolitikáik európai dimenzióját;

39. folytatja struktúrájának és munkamódszereinek a Tanácsban és a Bizottságban lezajlott legutóbbi, az euróövezeti struktúrát érintő változásokhoz történő hozzáigazítását; emlékeztet arra, hogy a gazdasági párbeszéd a problémák megoldásához vezető válaszintézkedések részét képezi; úgy véli, hogy a Tanácson és/vagy a Bizottságon belüli bármilyen új vagy korszerűsített szervezet létrehozásával és bármilyen új vagy átalakított döntéshozatali eljárás bevezetésével párhuzamosan gondoskodni kell az Európai Parlament demokratikus legitimációjának és megfelelő elszámoltathatóságának erősítéséről;

40. kiemeli, hogy a parlamenti dimenziót a tanácsival párhuzamosan aktualizálni kell;

41. az Európai Tanács tavaszi ülése előtt szavazást tart a fenntartható növekedésre vonatkozó éves iránymutatásokról, és módosító javaslatait benyújtja az Európai Tanácshoz; kéri, hogy a fenntartható növekedésre vonatkozó éves iránymutatások a Szerződés következő módosítása keretében bevezetett együttdöntési eljárás hatálya alá tartozzanak; felkéri elnökét, hogy az Európai Tanács tavaszi ülésén ismertesse az éves növekedési iránymutatások Európai Parlament által módosított változatát;

42. aggodalmának ad hangot az európai szemeszter bevezetésének demokratikus legitimitásával kapcsolatban; fenntartja, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek alapvető szerepet játszanak a szükséges demokratikus legitimitás és nemzeti felelősségvállalás megteremtésében;

43. úgy véli, hogy a nemzeti parlamentek és az európai intézmények közötti gazdasági párbeszéd és együttműködés megfelelő helye az Európai Parlament;

44. felhívja a tagállamokat és régióikat, hogy a nemzeti és regionális parlamenteket, a szociális partnereket, az állami hatóságokat, valamint a civil társadalmat jobban vonják be a nemzeti reform-, fejlesztési és kohéziós programok kialakításába, és rendszeresen konzultáljanak velük; e tekintetben hangsúlyozza a Régiók Bizottsága mint a régiók közötti koordinációra szolgáló platform időben történő bevonásának fontosságát annak érdekében, hogy a régiókat beszámoltassák az európai szemeszterben vállalt regionális és helyi szintű részvétel aktuális állásáról;

45. kéri, hogy 2012-ben szervezzenek parlamentközi konferenciát az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek költségvetési, foglalkoztatási és gazdasági bizottságai képviselőinek részvételével abból a célból, hogy meghatározzák a gazdaságpolitika többszintű és többdimenziós demokratikus legitimitásának hatályát, módszerét és eszközeit, különösen annak biztosítására, hogy a nemzeti reformprogramokban bejelentett nemzeti politikák és célok együttesen olyan szintet érjenek el, amely elég ambiciózus az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak eléréséhez; fontosnak tartja ugyanakkor biztosítani, hogy a nemzeti költségvetések elfogadására elegendő idő álljon rendelkezésre;

46. 2013-tól minden évben az Európai Tanács tavaszi ülése előtt parlamentközi fórumot kíván szervezni az Európai Parlamentben az illetékes nemzeti parlamenti bizottságok képviselői számára, és javasolja, hogy ez az ülés képezze szerves részét a Gazdasági és Monetáris Bizottság által a nemzeti parlamentek képviselői számára szervezett éves ülésnek; javasolja, hogy e fórum programján szerepeljen a képviselőcsoportok és az illetékes bizottságok találkozója, valamint egy plenáris ülés, és felhívja az európai szociális partnereket, hogy vegyenek részt e találkozón, és nyilvánítsák ki véleményüket;

47. 2013-tól az Európai Tanács tavaszi ülése után minden évben egy második parlamentközi találkozót kíván szervezni, amelyen a nemzeti parlamentek európai szemeszterért felelős bizottságainak elnökei és az Európai Parlament illetékes bizottságainak (ECON, EMPL, BUDG, ENVI, ITRE) elnökei tartanak ülést a Bizottság által javasolt ajánlásokról;

48. óva int minden olyan gyakorlat kialakításától, amely nélkülözi az európai vagy nemzeti szintű parlamenti jóváhagyást; hangsúlyozza, hogy az országspecifikus ajánlásoknak demokratikus eljárásokon kell alapulniuk;

49. hangsúlyozza a gazdasági párbeszédnek az Európai Parlament által a gazdaságirányítási csomagban javasolt szerepét, amely abban áll, hogy lehetővé teszi az uniós intézmények közötti, illetve a nemzeti szintekkel való párbeszédet a határokon átnyúló, nyilvános vita kezdeményezése, az átláthatóság növelése és a nyomásgyakorlás céljából; megállapítja, hogy az EP érintett bizottsága meghívhatja a Bizottság elnökét, az eurócsoport elnökét és az Európai Tanács elnökét, és a túlzott deficit esetén követendő eljárás és/vagy túlzott egyensúlyhiány esetén követendő eljárás keretében hozott határozatok által érintett tagállamok számára felajánlhatja az eszmecserében való részvételt;

50. gazdasági vitát kíván tartani a Parlamentben azon tagállamok állam- és kormányfőinek részvételével, amelyek igénybe kívánják venni az európai pénzügyi stabilitási eszközt és mechanizmust és az európai stabilitási mechanizmust, és a vitára még az utóbbi beindítása előtt kerítene sort; az EFSF és az ESM által betöltendő szerepre való tekintettel hangsúlyozza, hogy az EP-nek meghallgatást kell tartania vezető tisztviselőikkel;

51. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy a mentőcsomagok keretében előírt gazdasági feltételek és kiigazítási programok álljanak összhangban az Unió szociális és fenntartható fejlődésre vonatkozó célkitűzéseivel, különösen a foglalkoztatási és a gazdaságpolitikai iránymutatásokkal, valamint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel; kéri, hogy az európai szemeszter keretében a pénzügyi segítségnyújtásban részesülő tagállamokhoz intézett ajánlások esetében kifejezetten törekedjenek az ezen összhangra vonatkozó követelmények figyelembevételére;

52. az ősz folyamán át kívánja világítani az Unió makrogazdasági helyzetét szakértők széles köre, többek között független nemzetközi külső tanácsadók bevonásával, és egyeztetve a megfelelő érdekeltekkel, különösen a szociális partnerekkel annak érdekében, hogy a Bizottsággal az éves növekedési jelentés elkészítése előtt tartandó vitáit megelőzően társadalmi vitát generáljon és megismerhesse a gazdasági kérdésekről alkotott eltérő véleményeket;

53. véleménye szerint az Európai Parlamentet kell tekinteni a legalkalmasabb európai demokratikus fórumnak arra, hogy az európai szemeszter végén átfogó értékelést nyújtson;

54. kéri, hogy partnerként vehessen részt a makrogazdasági párbeszédben annak érdekében, hogy megvalósíthassa az együttműködésen alapuló makrogazdasági stratégiai álláspont kialakítására vonatkozó célkitűzéseit;

A Tanács szerepe

55. felhívja az Európai Tanácsot, hogy az európai szemeszterrel kapcsolatos üléseire hívja meg az Európai Parlament elnökét;

56. a gazdaságirányítási csomagban foglalt szabályok értelmében felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy minden évben az év első heteiben tegyenek jelentést az azt megelőző európai szemeszter lefolyásáról és sikereiről, a tevékenységeket és intézkedéseket részletesen áttekintve;

57. megállapítja, hogy az első európai szemeszter során világossá vált, hogy a határidők túl szorosak voltak, és ezért fennáll annak kockázata, hogy amennyiben valamely tagállamnak a Tanács ajánlásai értelmében módosított cselekvési tervet kell benyújtania, vagy stabilitási és konvergenciaprogramját és nemzeti reformprogramjait ki kell igazítania, a nemzeti parlament bevonása a következő szemeszterekben nem lesz megfelelő mértékű;

58. felhívja a tagállamokat, hogy szolgáltassanak a lehető legrészletesebb információkat a nemzeti reformprogramokban előirányzott intézkedésekről és a kitűzött nemzeti célok elérését szolgáló eszközökről, ideértve a végrehajtás határidejét, a várt hatásokat, az esetleges továbbgyűrűző hatásokat, a sikertelen végrehajtás kockázatait, a költségeket és az uniós strukturális alapok esetleges igénybevételét;

59. kéri a tagállamokat, hogy a gazdaságirányítási csomagban foglalt rendelkezésekkel összhangban garantálják a nemzeti statisztikai hatóságok szakmai függetlenségét, és biztosítsák a 223/2009/EK rendeletben meghatározott, az európai statisztikákra vonatkozó magatartási szabályzat betartását a jó minőségű statisztikák Bizottsághoz való, az európai szemeszter során történő értékelést célzó továbbítása érdekében;

60. úgy véli, hogy az európai statisztikai rendszer sikerének biztosítása döntően a jól működő nemzeti számvevőszékek munkáján, az államháztartási adatok általuk végzett alapos és pontos ellenőrzésén, valamint a közintézmények általi, a nemzeti statisztikai hivatalokba való adattovábbítás folyamatán múlik;

61. felhívja a Tanácsot, hogy erősítse meg a makrogazdasági párbeszédet, különösen megfelelő, nemzeti szintű makrogazdasági párbeszédek kialakítása révén a makrogazdasági együttműködésben rejlő lehetőségek teljes mértékű, a határozott és kiegyensúlyozott növekedési dinamika nyújtotta foglalkoztatási lehetőségek általi kihasználása érdekében;

62. nagy jelentőséget tulajdonít annak, hogy az uniós intézmények közötti folyamatos párbeszédbe az Európai Központi Bankot is bevonják;

Egyebek

63. kéri egy európai kincstár koncepciójának kidolgozását az európai szemeszter végrehajtási kapacitása és az EMU gazdasági pillérének megerősítése érdekében; úgy véli, hogy a jövőbeli intézményi fejlesztésekre az EFSF és az ESM figyelembevételével kell sort keríteni;

64. aggodalommal jegyzi meg, hogy az uniós szintű gazdaságpolitikai koordináció egy sor kötelező erejű és kötelező erővel nem rendelkező eszközből és kötelezettségvállalásból áll[1], amelyek alááshatják az uniós rend jogbiztonságát, és zavart kelthetnek a

[1] Az EUMSZ 121., 126. és 148. cikke, a Lisszaboni szerződéshez csatolt 12. jegyzőkönyv, az Európai Tanács 1997. június 17-i állásfoglalása a Stabilitási és Növekedési Paktumról, az Európai Tanács 2005. március 20-i elnökségi következtetései, a(z) […] által módosított 1466/97/EK rendelet, a […] által módosított 1467/97/EK rendelet, „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának részletes leírása, valamint iránymutatások a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmára és formájára vonatkozóan” elnevezésű magatartási kódex, amelyet az Ecofin Tanács 2010. szeptember 7-én hagyott jóvá, az Ecofin Tanács 2006 októberi következtetései és az Ecofin Tanács 2007 októberi következtetései, Euró Plusz Paktum, amelyet az euroövezet állam- és kormányfői Bulgária, Dánia, Lettország, Litvánia, Lengyelország és Románia támogatásával 2011. március 24–25-én fogadtak el.

közvéleményben az euroövezetben való részvételüktől vagy távolmaradásuktól függően a tagállamok által vállalt felelősség pontos körvonalaival kapcsolatban;

65. megjegyzi, hogy a tagállamok nem tartják magukat következetesen a közösen megállapított szabályokhoz, különösen a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz, amely előírja, hogy a tagállamok éves költségvetési hiánya nem érheti el a GDP 3%-át, az államadósság pedig nem érheti el a GDP 60%-át; felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a Stabilitási és Növekedési Paktumnak és a többi közösen megállapított szabálynak;

66. hangsúlyozza, hogy a gazdaságpolitika integrált ellenőrzését a hatékonyság érdekében nem szabad az uniós tagállamok költségvetési és strukturális politikája értékelésére korlátozni, hanem össze kell hangolni az uniós szintű célkitűzésekkel és fellépésekkel, valamint az Unió pénzügyi forrásainak szintjével és jellegével; e tekintetben hangsúlyozza az Európa 2020 stratégia keretében folytatott uniós politikák és tevékenységek, nevezetesen a kohéziós politikák, valamint a kutatás és az innováció alapvető szerepét;

67. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak nyújtott politikai iránymutatás részben olyan politikai területeket érint, mint a bérek és nyugdíjak, amelyek a tagállamok és a szociális partnerek hatáskörébe tartoznak, ám ennek végrehajtását az EUMSZ 153. cikkével összhangban az Európai Uniónak támogatnia kell és ki kell egészítenie; hangsúlyozza, hogy a demokratikus elszámoltathatóságot biztosítani kell, a szubszidiaritás és a szociális párbeszéd elveit pedig tiszteletben kell tartani a nemzeti végrehajtáshoz szükséges politikai mozgástér megőrzése érdekében;

68. emlékeztet arra, hogy a makrogazdasági egyensúlytalanságok megelőzéséről és kiigazításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet kimondja, hogy „a rendelet alkalmazása során maradéktalanul tiszteletben kell tartani az EUMSZ 152. cikkét, és az e rendelet alapján kibocsátott ajánlások tiszteletben tartják a bérképzésre vonatkozó nemzeti gyakorlatokat és az ezzel foglalkozó intézményeket. A rendelet figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartájának 28. cikkét, ezért nem érinti a nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot, valamint a szervezett fellépéshez való jogot”;

Ágazati részvétel az európai szemeszter végrehajtásában

69. úgy véli, hogy a közös célkitűzések elérése érdekében az Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter a megerősített gazdasági és szociális kormányzás kereteként elősegítheti a közös megközelítésmód erősítését a tagállamok foglalkoztatási és szociális helyzetének értékelése, valamint a kihívások és a válaszadás terén, ha ez nem csupán formális szándék marad, az Európai Parlamentet pedig ténylegesen bevonják a folyamatba, ellentétben azzal, ahogyan az az első európai szemeszter esetében történt, ideértve azt is, hogy az uniós gazdasági irányítás egy új ciklusának kezdetét jelző első éves növekedési jelentés elkészítésébe se vonták be az Európai Parlamentet;

70. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tagállamoknak az oktatással, foglalkoztatással és szociális ügyekkel, a makrogazdasági politikával és a költségvetéssel kapcsolatban nyújtott politikai iránymutatásban tartsák tiszteletben a szubszidiaritás elvét és a bérek és nyugdíjak terén folyatott szociális párbeszédet, és az EUMSZ 153. cikkének (5) bekezdésével összhangban tartsák tiszteletben a tagállamok és a szociális partnerek vonatkozó hatásköreit, hogy megőrizzék a nemzeti végrehajtáshoz szükséges politikai mozgásteret és az ajánlások megtétele előtt konzultáljanak a szociális partnerekkel; hangsúlyozza, hogy valamennyi szinten biztosítani kell a demokratikus elszámoltathatóságot;

71. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzései és a kapcsolódó kezdeményezések megvalósítása terén elért előrehaladás értékelésekor használjon fel minden rendelkezésre álló információt és szakértelmet, beleértve az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló európai alapítvány információit és tapasztalatát;

72. felszólít arra, hogy a bizottsági és a tanácsi ajánlások prioritásként összpontosítsanak egy olyan szociális politikára, amely előmozdítja az oktatást és a képzést, a foglalkoztatáshoz való hozzáférést, a munkanélkülieknek a munkaerő-piacra való újbóli integrációját, valamint a tagállamokban a szociális védelmi rendszerek javított koordinációját a belső piac kiteljesítésével és a versenykorlátok felszámolásával együtt; felszólít arra, hogy az ajánlásokat jó előre határozzák meg ahhoz, hogy azok valódi hatást gyakorolhassanak a nemzeti költségvetési döntésekre;

73. kinyilvánítja abbéli szándékát, hogy aktívan hozzájárul a nagyratörő Európa 2020 stratégiának az EU és a tagállamok általi végrehajtásához, beleértve annak foglalkoztatási és szociális szempontjait is, melyek alapvető fontosságúak az uniós polgárok számára; kinyilvánítja abbéli szándékát is, hogy ezt egyedi fellépések és olyan kezdeményezésekhez való hozzájárulás révén kívánja megvalósítani, mint az aktív időskor európai éve; kinyilvánítja továbbá, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia e szempontjai, valamint az európai polgárok foglalkoztatással és szociális kérdésekkel kapcsolatos aggodalmai egész évben politikai napirendjének kiemelt témái maradjanak;

74. továbbá kinyilvánítja abbéli szándékát, hogy az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásaival kapcsolatos véleményét egy ennek szentelt állásfoglalásban fejti ki, amely az Európai Tanács tavaszi ülésére tekintettel kerülne elfogadásra;

75. kijelenti, hogy kész a nemzeti parlamentekkel és egyéb érintett felekkel – köztük a szociális partnerekkel, az üzleti szférával és a nem kormányzati szervezetekkel – való rendszeres politikai párbeszédre és eszmecserére az Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól, és ennek keretében:

    a) felkéri a Bizottságot, hogy terjessze a Parlament elé éves növekedési jelentését, a közös foglalkoztatási jelentés tervezetével együtt, valamint az éves foglalkoztatási iránymutatásait és az EUMSZ 148. cikkének (4) bekezdése alapján tett országspecifikus ajánlásokra irányuló esetleges javaslatait,

    b) átláthatóságra hív fel az európai szemeszterben részt vevők körében, és ebben az összefüggésben ösztönzi, hogy a Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) rendszeresen

ossza meg az Európai Parlament illetékes bizottságával a foglalkoztatási helyzet nyomon követésével kapcsolatos eredményeit,

c) felhívja a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket és a többi érintett felet, hogy vegyenek részt a foglalkoztatási és szociális politikák végrehajtásáról és a vonatkozó uniós célkitűzések teljesítése érdekében tett előrelépésekről a Parlamenttel folytatandó rendszeres eszmecserében; kéri, hogy az eszmecserékre vonatkozó előkészítő dokumentumokat előre osszák meg a megfelelő parlamenti bizottság tagjaival;

76. felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az egymástól való tanulás programja keretében végzett tevékenységek eredményéről, különös tekintettel az Európai Tanács stratégiai iránymutatásában kiemelt területekre; rámutat arra, hogy fontos rendszeresen nyomon követni a program tekintetében kiosztott finanszírozáshoz való hozzáférés fokát és annak felhasználási arányát, ekként biztosítva eszközt arra, hogy valós időben határozhassák meg, hogy milyen korrekciós intézkedésekre lehet szükség annak biztosítására, hogy a szokásos bürokratikus buktatók ne akadályozzák meg azt, hogy a program célkitűzései valóra váljanak;

77. meggyőződése, hogy a foglalkoztatási és szociálpolitikák központi szerepet töltenek be az egész Európa 2020 stratégiában és annak irányításában; úgy véli, hogy ezeket a politikákat a válságra figyelemmel meg kellene erősíteni, valamint hogy e célkitűzés elérésében az európai szemeszter alapvető fontosságú;

78. úgy véli, hogy az európai szemeszter összefüggésében és a 7–10. foglalkoztatási iránymutatás hatékony végrehajtása érdekében a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy tulajdonítsanak különös jelentőséget adott problémáknak, például a fiatalok oktatáshoz, a szakmai iránymutatáshoz és képzéshez való hozzáférése megkönnyítésének, a korai iskolaelhagyás megelőzésének, az egész életen át tartó tanulás előmozdításának, különösen a fiatalok körében a foglalkoztatás előmozdításának és a munkanélküliség csökkentésének, az idősebbek munkaerő-piaci integrációjának, a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemnek, a munka és a családi élet összeegyeztetése megkönnyítésének és a gyermekgondozási lehetőségek javításának;

79. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak átfogó értékelésére, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint a foglalkoztatási szintek növelésére javasolt intézkedések összhangban állnak-e az Európa 2020 stratégia céljaival és fő célkitűzéseivel; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem határoztak meg nemzeti célokat, illetve amelyek nem kötelezték el magukat kellően amellett, hogy 2020-ig elérjék az európai nők és férfiak 75%-ának foglalkoztatását, hogy vállalják e célkitűzés elérését, különösen a legfontosabb strukturális munkaerő-piaci gyengeségek kezelésére összpontosítva;

80. megállapítja, hogy a nemzeti reformtervek, a „gazdasági irányítás” és az európai szemeszter részeként hozott intézkedéseknek nem szabad hozzájárulniuk a sérülékenyebb gazdasággal rendelkező országokban a társadalmi válság elmélyüléséhez, a családok, és különösen a nők és gyermekek életének egyre nehezebbé válásához, akik a növekvő szegénység, a munkanélküliség, valamint az alkalmi és alulfizetett munka legfőbb áldozatai;

81. hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági társadalmi párbeszédet meg kell erősíteni és intézményesíteni kell, és úgy véli, hogy a szociális partnereket be kell vonni azon intézkedések kidolgozásába, amelyeket az Európai Bizottság az európai szemeszterrel összefüggésben kíván elvégezni, és be kell őket vonni az új gazdasági irányítás végrehajtásába, és hogy a szociális partnereknek véleményt, illetve – adott esetben – ajánlást kellene a Bizottsághoz intézniük ezen intézkedésekre vonatkozóan;

82. hangsúlyozza az egyrészről a mikro- és makrogazdasági politikák, másrészről a foglalkoztatási és szociális politikák közötti, kölcsönösen megerősített interakció biztosításának fontosságát, mivel ez elengedhetetlen ahhoz, hogy teljesíteni lehessen az Európa 2020 stratégia átfogó céljait;

83. továbbra is elkötelezett amellett, hogy – többek között az európai szemeszterről folytatott tanácskozásai során – különös figyelmet fordítson a foglalkoztatási és a szociális helyzet, valamint a makrogazdasági helyzet egymásra gyakorolt hatására és felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazza ugyanezt a megközelítést;

84. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a foglalkoztatáshoz és munkahely-teremtéshez kötött fenntartható és inkluzív növekedés álljon az európai szemeszter keretében tett valamennyi politikai javaslat középpontjában;

85. emlékeztet arra, hogy biztosítani kell, hogy az Európa 2020-as célkitűzések finanszírozását figyelembe vegyék az Unió és a tagállamok éves költségvetésében; hangsúlyozza, hogy e célkitűzés legegyszerűbb, legdemokratikusabb, leginkább európai és leghatékonyabb módja az, hogy minden szemeszter elején parlamentközi vitát szerveznek a tagállamok és az Unió főbb közös költségvetési irányvonalairól; meggyőződése, hogy egy ilyen vita a párhuzamos struktúrák csökkentésének elősegítése mellett egyben lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy költségvetés-tervezetükben jobban figyelembe vegyék az uniós dimenziót, illetve az Európai Parlament számára, hogy megfelelőbben figyelembe vegye a nemzeti aggályokat;

86. emlékeztet az uniós költségvetés Európa 2020-as menetrendjének finanszírozásában betöltött fontos szerepére, amely menetrendre minden évben az uniós erőforrások felénél többet fordítanak; megjegyzi azonban, hogy – figyelemmel az elsőbbségi intézkedések tartalmára, illetve a hatáskörök Unió és tagállamok közötti megosztására – a stratégia finanszírozása legnagyobb részének a nemzeti vagy regionális költségvetésekből kell érkeznie; ezért azt a következtetést vonja le, hogy az uniós és a nemzeti költségvetéseket egyaránt figyelembe kell venni az európai szemeszter eljárásának azon részében, amely az Európa 2020 menetrend végrehajtásával foglalkozik;

87. az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú eszközeként hangsúlyozza a kohéziós politika létfontosságú szerepét; úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia megvalósításához és a jövőbeli gazdasági és pénzügyi válságok megakadályozása érdekében hosszú távú fejlesztési programjai, költségvetési dimenziója, decentralizált igazgatási rendszere és a fenntartható fejlődésre vonatkozó közösségi prioritások követése révén hatékony és eredményes eszközként szolgálhat egy erős, szilárd finanszírozásban részesülő kohéziós politika; e tekintetben hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a régiókat bevonják az Európa 2020 stratégia céljainak elérésébe;

88. felhívja a figyelmet arra, hogy a többszintű kormányzási megközelítés miatt a regionális politika az integrált megközelítés tekintetében szilárd módszertannal rendelkezik, és megbízható irányítási rendszert kínál a beruházások mobilizálására és új kezdeményezések ösztönzésére helyi szinten, ami megfelelő módon támogathatná a gazdaságpolitikák hatékonyságát, valamint az uniós és a tagállami költségvetések közötti nagyobb fokú szinergiát; ennélfogva felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét ajánlásokat arra vonatkozóan, hogy az operatív programok keretében miként lehetne e célra felhasználni a strukturális alapokat;

89. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a kohéziós politika szerepet játsszon a strukturális egyensúlytalanságok és a versenyképesség terén tapasztalható belső egyenlőtlenségek enyhítésével kapcsolatos kihívások leküzdésében, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szakpolitikákat a régiók sajátos körülményeihez és igényeihez kell igazítani, hogy maximalizálják a bennük rejlő lehetőségeket és csökkentsék hiányosságaikat;

90. emlékeztet arra, hogy a regionális politika fontos szerepet játszik nemzeti programok európai szemeszter keretében történő kidolgozásában, nevezetesen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megerősítésére irányuló célkitűzések és intézkedések meghatározása révén;

91. hangsúlyozza, hogy sok tagállam esetében fontos, hogy a makrogazdasági egyensúlytalanságok kiigazítása érdekében javítsák régióik versenyképességét;

92. ezért úgy véli, hogy a kohéziónak a regionális (nem csak a nemzeti) képességek és érdekelt felek megerősítésére is irányulnia kell; úgy véli, hogy a regionális képességek nemzeti képességekkel összehangolt megerősítése nyomán a kohéziós politika ismét a kellő szinergiák eléréséhez szükséges eszközzé válik;

93. hangsúlyozza, hogy az előzetes gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterében tükröződnie kell a környezeti szempontból fenntartható gazdaságba való átmenet előmozdításának;

94. üdvözli azt a jelenlegi éves növekedési jelentésben foglalt javaslatot, hogy szüntessék meg a környezetre káros támogatásokat, és kéri e politika végrehajtásának értékelését a 2012. évi európai szemeszter során;

95. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy a belső piac lehetőségeinek kiaknázása, az állami és magántőke infrastrukturális és innovatív projektek finanszírozásába való bevonzása és a hatékony energiafelhasználás előmozdítása érdekében az európai szemeszteren belül fordítson nagyobb figyelmet az EU gazdasági pillérjét jelentő egységes piacra; hangsúlyozza, hogy az egységes piacnak egy olyan európai gazdasági kormányzás középpontjában kell állnia, amelynek célja, hogy a belső egyensúlytalanságok leküzdése, a gazdasági konvergencia megteremtése és a versenyképesség fokozása által megerősítse az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, a foglalkoztatottságot és a társadalmi kohéziót;

96. kéri, hogy az Európai Tanács minden tavaszi ülésszakát részben az egységes piaci helyzetértékelésnek szenteljék és egy nyomon követési folyamattal támogassák; felhívja az Európai Tanács elnökét arra, hogy minden évben nyújtsa be a Parlamentnek az

Európai Tanács következő tavaszi ülésszakát követően – többek között az egységes piac terén – meghozandó intézkedéseket;

97. felhívja a Bizottságot arra, hogy évente végezzen felmérést az egységes piaci intézkedéscsomag tagállamok általi, nemzeti reformprogramjaik keretében történő végrehajtásáról és ezzel összefüggésben vizsgálja meg az átültetés és a végrehajtás utáni felülvizsgálat előrehaladását;

98. felkéri a Bizottságot, hogy azon tagállamok figyelmét, amelyekről nemzeti reformprogramjuk értékelése során azt állapították meg, hogy nem használják fel megfelelően az uniós finanszírozást hívja fel azokra a konkrét területekre, amelyeken még mindig kiaknázatlan lehetőségek vannak;

99. üdvözli, hogy „az egységes piac lehetőségeinek kiaknázása” a 2012-re végrehajtandó tíz célkitűzés egyikeként szerepel a 2011-es éves növekedési jelentésben;

100. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az európai szemesztert még módszeresebben kapcsolja az aktuális uniós kezdeményezésekhez – így a belső piaci eredménytáblához és az egységes piaci intézkedéscsomaghoz a kiemelt prioritásként azonosított 12 mozgatórugójának végrehajtásával – annak érdekében, hogy az egységes piac kiteljesítését teljes mértékben figyelembe lehessen venni és biztosítani lehessen az európai gazdaságpolitika következetességét;

101. felhívja különösen a Bizottságot, hogy a 2012-es éves növekedési jelentésbe vegye fel az egységes piaci intézkedéscsomag 2012 végéig elfogadandó 12 kiemelt intézkedését;

102. véleménye szerint az egységes piac újraindítása, és különösen a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtása elengedhetetlen előfeltétele Európa fenntartható fejlődésének 2020-ig történő elérésének; javaslata szerint az európai versenyképesség globális szintű garantálása érdekében haladéktalan fejlesztésre van szükség a kulcsfontosságú területeken, például a szolgáltatási ágazatban, a közbeszerzésben, a kutatásban, az innovációban, az oktatásban, az energiaügyekben és az elektronikus kereskedelemben;

103. kiemeli az Európa 2020 stratégia figyelembevételének szükségességét az európai szemeszter végrehajtása során; hangsúlyozza, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag keretében tett kezdeményezéseknek összhangban kell állniuk az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia 7 kiemelt kezdeményezésében meghatározott célokkal és hozzá kell járulniuk azok eléréséhez;

104. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az egységes piac gazdaságának gerincét adó kkv-knak nyújtott támogatás növelésére az éves növekedési jelentés megállapításaival összhangban, különösen a kisvállalkozói intézkedéscsomag teljes körű végrehajtása, valamint egy olyan intézkedéscsomag révén, amely megszünteti a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférése terén fennálló akadályokat;

105. sürgeti a Bizottságot hathatós intézkedések megtételére a kkv-k és az induló innovatív vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáférésének javítására, valamint az EU-ban az üzleti környezet javításának, az eljárások egyszerűsítésének és az egységes piacon a

vállalkozások adminisztratív terhei csökkentésének biztosítására;

106. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőség perspektíváját integrálják az európai szemeszter folyamatába, mégpedig azáltal, hogy az éves növekedési jelentésben megadott politikai iránymutatás végrehajtásakor figyelembe veszik a nők szükségleteit és helyzetét; elismerően nyilatkozik azokról a tagállamokról, amelyek az első európai szemeszter során nemzeti reformprogramjaikban általánosan érvényesítették a nemi dimenziót, és különös figyelmet fordítottak a nőkre a foglalkoztatási, szegénységellenes és oktatáspolitikák kialakítása és nyomon követése során; csalódott azon tagállamok miatt, amelyek meg sem említették a nemi dimenziót nemzeti reformprogramjaikban;

107. felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy miután a Bizottság benyújtotta az országspecifikus politikai iránymutatásokat, a FEMM bizottság megvitathassa a nemzeti reformprogramok nemi vonatkozásait és az országspecifikus politikai iránymutatásokat az EPSCO Tanács illetékes soros elnökével;

108. felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a civil társadalmi szervezetek – köztük a női szervezetek – hatékony részvételét a nemzeti reformprogramok kidolgozásában, végrehajtásában és értékelésében;

109. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti reformprogramokban állapítsanak meg minőségi célokat a nemek közötti bérszakadék felszámolására, a nők vállalkozói szellemének javítására, valamint a gyermekgondozás és idősgondozás megteremtésére;

110. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti reformprogramokban állapítsanak meg mennyiségi célokat általában a nők foglalkoztatására, valamint határozzanak meg a nők azon csoportjaira irányuló különös intézkedéseket, akik körében nagyon alacsony a foglalkoztatási ráta, mint például a fiatal nők, az idős nők, a migráns nők, a fogyatékkal élő nők, az egyedülálló anyák és a roma nők;

111. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tudatosítsák a civil társadalomban, a szociális partnerek körében és általában a közvéleményben a 2020-as kiemelt célokat és a nemzeti célokat, beleértve a nemek szerint külön megállapított foglalkoztatási célokat is;

112. felszólítja a Bizottságot, hogy kérje fel a civil társadalmat és a szociális partnereket, hogy járuljanak hozzá egy éves árnyékjelentés elkészítéséhez a tagállamok által a nemzeti reformprogramokban kitűzött fő célok és javasolt intézkedések végrehajtása előrehaladását illetően, hasonlóan a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) végrehajtásáról szóló árnyékjelentésekhez;

113. fájlalja, hogy számos nemzeti költségvetésben csökkentették az oktatásra fordított összegeket és beruházásokat, és ismételten hangsúlyozza, hogy az állami beruházások terén előnyben kell részesíteni a fenntartható növekedést szolgáló területeket, így a kutatást–fejlesztést és az oktatást, továbbá hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási értelemben marginalizálódó fiatal generációk miatti jelentős költségekre való tekintettel az oktatásba és képzésbe való befektetés gazdaságpolitikai intézkedés is; hangsúlyozottan fontosnak tartja a tanárok képzésébe, szakmai továbbképzésébe és egész életen át tartó tanulásába való folyamatos és jelentős befektetés biztosítását, fenntartva ugyanakkor a

többi közös oktatási cél elérése érdekében Unió-szerte tett, koordinált erőfeszítéseket; kiemeli az egész életen át tartó tanulás programjának alapvető szerepét;

114. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a gazdasági szemeszter során határozza meg a foglalkoztatás terén jelenleg és a jövőben végbemenő folyamatokat, és azokat használja fel a képzési stratégiák felsőoktatási intézményekkel való koordinálására;

115. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Tanácsnak, a nemzeti parlamenteknek, az Európai Központi Banknak és az eurócsoport elnökének.

13.7.2011

VÉLEMÉNY A FOGLALKOZTATÁSI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója (*): Olle Ludvigsson

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 50. cikke

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 148. cikkére és 153. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az európai foglalkoztatási stratégia és az EUMSZ 148. cikkén alapuló foglalkoztatási iránymutatások szakpolitikai keretet kínálnak az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében végrehajtandó foglalkoztatáspolitikai és munkaerő-piaci intézkedésekhez,

B. mivel az Európa 2020 stratégiának és az európai szemeszterben gyökerező új irányítási struktúrának elő kell segítenie, hogy az EU legyőzze a válságot és annak okait; mivel az EU magas szintű szociális védőrendszere enyhítette a válság legkeményebb hatását, és mivel a válság öröksége messzire nyúlik, és a gazdasági tevékenység jelentős csökkenését, a munkanélküliség jelentős növekedését, a termelékenység meredek zuhanását és rendkívül meggyengült államháztartást eredményez,

C. mivel a munkanélküliek aránya Európában továbbra is jóval 9% felett van, és különösen a fiatalok munkanélkülisége továbbra is igen nagy kihívás; mivel a foglalkoztatási, a munkaerő-piaci és a szociális politikák ennélfogva alapvető részei a makrogazdasági felügyelet és az Európa 2020 stratégiában előírt tematikus koordináció keretében elvégzendő reformoknak,

D. mivel az európai szemeszterrel összefüggésben biztosítani kell a foglalkoztatási, a szociális és a gazdaságpolitikák közötti fokozott interakciót, és mivel ennek megvalósítása során valamennyi generáció javára elő kell mozdítani minden egyes szereplő demokratikus elszámoltathatóságát, felelősségvállalását és legitimitását; mivel e folyamat jelentős részét képezi az Európai Parlament teljes körű bevonása,

E. mivel a nemzeti parlamenteket a polgárok szabadon választják, és mivel következésképpen a nemzeti parlamentek a polgárok által megszerzett és általuk átruházott jogok letéteményesei és biztosítói; mivel az európai szemeszter bevezetésének teljes mértékben tiszteletben kell tartania a nemzeti parlamentek előjogait,

1. úgy véli, hogy a közös célkitűzések elérése érdekében az Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter a megerősített gazdasági és szociális kormányzás kereteként elősegítheti a közös megközelítésmód erősítését a tagállamok foglalkoztatási és szociális helyzetének értékelése, valamint a kihívások és a válaszadás terén, ha ez nem csupán formális szándék marad, az Európai Parlamentet pedig ténylegesen bevonják a folyamatba, ellentétben azzal, ahogyan az az első európai szemeszter esetében történt, ideértve azt is, hogy az EU-ban a gazdasági irányítás új ciklusának kezdetét jelző első éves növekedési jelentésbe sem vonták be az Európai Parlamentet;

2. felhívást intéz a politikai koordináció európai szemeszterének demokratikus vetületéről tartott konvent összehívására, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek a szociális partnerekkel és a civil társadalommal együttesen határozhassák meg annak menetrendjét, tartalmát és módszerét;

3. felszólít arra, hogy a Parlamentet teljes egészében vonják be az európai szemeszterbe azzal a céllal, hogy képviselje a polgárok érdekeit, és ily módon erősítse a tagállamok által folytatandó szociális politikák legitimitását;

4. szeretné, ha megerősítenék a nemzeti parlamentek szerepét a gazdasági és szociális politikák kidolgozásának folyamatában való részvételüket illetően, hogy az európai szemeszterbeli partnerként szolidaritásuk megnyilvánulhasson; úgy véli, hogy ez a meghozott döntések legitimitásának erősítését szolgálná, megerősítené, hogy a nemzeti parlamentek az Európai Parlamenttel együtt, egyenlő mértékben szolgálják a polgárok érdekeit, és biztosítaná azt, hogy az erőteljes politikai jelzéseket nemzeti szinten adják;

5. hangsúlyozza, hogy mind a tagállamok foglalkoztatási politikáira vonatkozó iránymutatások, mind pedig az általános gazdaságpolitikai iránymutatások az európai szemeszter elválaszthatatlan részét képezik és egyformán fontosak az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés eléréséhez; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi politikai ajánlás álljon összhangban az integrált iránymutatásokkal;

6. megállapítja, hogy a nemzeti reformtervek, a „gazdasági irányítás” és az európai szemeszter részeként hozott intézkedéseknek nem szabad hozzájárulniuk a sérülékenyebb gazdasággal rendelkező országokban a társadalmi válság elmélyüléséhez, a családok, és különösen a nők és gyermekek életének egyre nehezebbé válásához, akik a növekvő szegénység, a munkanélküliség, valamint az alkalmi és alulfizetett munka legfőbb áldozatai;

7. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tagállamoknak az oktatással, foglalkoztatással és szociális ügyekkel, a makrogazdasági politikával és a költségvetéssel kapcsolatban nyújtott politikai iránymutatásban tartsák tiszteletben a szubszidiaritás elvét és a bérek és nyugdíjak terén folyatott szociális párbeszédet, és az EUMSZ 153. cikkének (5) bekezdésével összhangban tartsák tiszteletben a tagállamok és a szociális partnerek vonatkozó hatásköreit, hogy megőrizzék a nemzeti végrehajtáshoz szükséges politikai mozgásteret és az ajánlások megtétele előtt konzultáljanak a szociális partnerekkel; hangsúlyozza, hogy valamennyi szinten biztosítani kell az elszámoltathatóságot;

8. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzései és a kapcsolódó kezdeményezések megvalósítása terén elért előrehaladás értékelésekor használjon fel minden rendelkezésre álló információt és szakértelmet, beleértve az élet- és munkakörülmények javítását szolgáló európai alapítvány információit és tapasztalatát;

9. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy az államháztartások konszolidációjára és a strukturális reformokra vonatkozó politikai iránymutatás legyen teljes mértékben koherens és álljon összhangban az Unió szociális és fenntartható fejlődéssel kapcsolatos célkitűzéseivel; felszólítja a Bizottságot, hogy az EUMSZ 9. cikke alapján végezzen szociális hatásvizsgálatot az intézkedésekre vonatkozó ajánlásait – köztük a tavaszi Európai Tanácshoz a prioritást élvező intézkedésekre vonatkozóan intézett javaslatokat, valamint az Európai Tanács júniusi üléséhez az országspecifikus iránymutatás tekintetében intézett ajánlásait – illetően;

10. felszólít arra, hogy a bizottsági és a tanácsi ajánlások prioritásként összpontosítsanak egy olyan szociális politikára, amely előmozdítja az oktatást és a képzést, a foglalkoztatáshoz való hozzáférést, a munkanélkülieknek a munkaerő-piacra való újbóli integrációját, valamint a tagállamokban a szociális védelmi rendszerek javított koordinációját a belső piac kiteljesítésével és a versenykorlátok felszámolásával együtt; felszólít arra, hogy az ajánlásokat jó előre határozzák meg ahhoz, hogy azok valódi hatást gyakorolhassanak a nemzeti költségvetési döntésekre;

11. hangsúlyozza – különösen a kevésbé fejlett régiókban – a társadalmi és gazdasági kohézió előmozdítására irányuló uniós és nemzeti szintű közberuházások jelentőségét; felszólít arra, hogy tegyenek egyértelmű különbséget a beruházások és a folyó kiadások között, úgy véli továbbá, hogy az oktatáshoz, a szociális szolgáltatásokhoz, a K+F-hez és az infrastruktúrához – beleértve a megújuló energiákat, a közlekedést és a kommunikációt – hasonló területeken eszközölt kiadások beruházást képeznek;

12. kinyilvánítja abbéli szándékát, hogy aktívan hozzájárul a nagyratörő Európa 2020 stratégiának az EU és a tagállamok általi végrehajtásához, beleértve annak foglalkoztatási és szociális szempontjait is, melyek alapvető fontosságúak az uniós polgárok számára; kinyilvánítja abbéli szándékát is, hogy ezt egyedi fellépések és olyan kezdeményezésekhez való hozzájárulás révén kívánja megvalósítani, mint az aktív időskor európai éve; kinyilvánítja továbbá, hogy minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy az Európa 2020 stratégia e szempontjai és az európai nők és férfiak foglalkoztatással és szociális kérdésekkel kapcsolatos aggodalmai egész évben politikai napirendjének kiemelt témái maradjanak;

13. továbbá kinyilvánítja abbéli szándékát, hogy az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásaival kapcsolatos véleményét egy ennek szentelt állásfoglalásban fejti ki, amely az Európai Tanács tavaszi ülésére tekintettel kerülne elfogadásra;

14. kijelenti, hogy kész a nemzeti parlamentekkel és egyéb érintett felekkel – köztük a szociális partnerekkel, az üzleti szférával és a nem kormányzati szervezetekkel – való rendszeres politikai párbeszédre és eszmecserére az Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól, és ennek keretében:

    a) felkéri a Bizottságot, hogy terjessze a Parlament elé éves növekedési jelentését, a közös foglalkoztatási jelentés tervezetével együtt, valamint az éves foglalkoztatási iránymutatásait és az EUMSZ 148. cikkének (4) bekezdése alapján tett országspecifikus ajánlásokra irányuló esetleges javaslatait,

    b) átláthatóságra hív fel az európai szemeszterben részt vevők körében, és ebben az összefüggésben ösztönzi, hogy a Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) rendszeresen ossza meg az Európai Parlament illetékes bizottságával a foglalkoztatási helyzet nyomon követésével kapcsolatos eredményeit,

    c) felhívja a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket és a többi érintett felet, hogy vegyenek részt a foglalkoztatási és szociális politikák végrehajtásáról és a vonatkozó uniós célkitűzések teljesítése érdekében tett előrelépésekről a Parlamenttel folytatandó rendszeres eszmecserében; kéri, hogy az eszmecserékre vonatkozó előkészítő dokumentumokat előre közöljék a megfelelő parlamenti bizottság tagjaival;

15. hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági társadalmi párbeszéd megerősítést és intézményesítést igényel, és úgy véli, hogy a szociális partnereket be kell vonni azon intézkedések kidolgozásába, amelyeket az Európai Bizottság az európai szemeszterrel összefüggésben kíván elvégezni, és be kell őket vonni az új gazdasági irányítás végrehajtásába, és hogy a szociális partnereknek véleményt, illetve – adott esetben – ajánlást kellene a Bizottsághoz intézniük ezen intézkedésekre vonatkozóan;

16. felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az egymástól való tanulás programja keretében végzett tevékenységek eredményéről, különös tekintettel az Európai Tanács stratégiai iránymutatásában kiemelt területekre; rámutat arra, hogy fontos rendszeresen nyomon követni a program tekintetében kiosztott finanszírozáshoz való hozzáférés fokát és annak felhasználási arányát, ekként biztosítva eszközt arra, hogy valós időben határozhassák meg, hogy milyen korrekciós intézkedésekre lehet szükség annak biztosítására, hogy a szokásos bürokratikus buktatók ne akadályozzák meg azt, hogy a program célkitűzései valóra váljanak;

17. hangsúlyozza az egyrészről a mikro- és makrogazdasági politikák, másrészről a foglalkoztatási és szociális politikák közötti, kölcsönösen megerősített interakció biztosításának fontosságát, mivel az elengedhetetlen ahhoz, hogy teljesíteni lehessen az Európa 2020 stratégia átfogó céljait;

18. továbbra is elkötelezett amellett, hogy – többek között az európai szemeszterről folytatott tanácskozásai során – különös figyelmet fordítson a foglalkoztatási és a szociális helyzet, valamint a makrogazdasági helyzet egymásra gyakorolt hatására és felszólítja a

Bizottságot, hogy alkalmazza ugyanezt a megközelítést;

19. meggyőződése, hogy a foglalkoztatási és szociálpolitikák központi szerepet töltenek be az egész Európa 2020 stratégiában és annak irányításában; úgy véli, hogy ezeket a politikákat a válságra figyelemmel meg kellene erősíteni, valamint hogy e célkitűzés elérésében az európai szemeszter alapvető fontosságú;

20. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot annak biztosítására, hogy a foglalkoztatáshoz és munkahely-teremtéshez kötött fenntartható és inkluzív növekedés álljon az európai szemeszter keretében tett valamennyi politikai javaslat középpontjában;

21. hangsúlyozza, hogy Európának a fenntartható fejlődés támogatásához makrogazdasági keretrendszerre, valamint a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió fokozására van szüksége; úgy véli, hogy a monetáris politikának hozzá kell járulnia a gazdasági fellendülés megerősítéséhez és a munkanélküliség leküzdéséhez;

22. úgy véli, hogy az európai szemeszter összefüggésében és a 7–10. foglalkoztatási iránymutatás hatékony végrehajtása érdekében a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy tulajdonítsanak különös jelentőséget adott problémáknak, például a fiatalok oktatáshoz, a szakmai iránymutatáshoz és képzéshez való hozzáférése megkönnyítésének, a korai iskolaelhagyás megelőzésének, az egész életen át tartó tanulás előmozdításának, különösen a fiatalok körében a foglalkoztatás előmozdításának és a munkanélküliség csökkentésének, az idősebbek munkaerő-piaci integrációjának, a be nem jelentett munkavégzés elleni küzdelemnek, a munka és a családi élet összeegyeztetése megkönnyítésének és a gyermekgondozási lehetőségek javításának;

23. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti reformprogramokban bejelentett nemzeti politikák és célok együttesen olyan szintet érjenek el, amely elég ambiciózus az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak eléréséhez; aggályát fejezi ki amiatt, hogy az első európai szemeszter esetében nem ez volt a helyzet; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy minden tagállam lehetőségeihez képest járuljon hozzá a legfőbb célokhoz;

24. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak átfogó értékelésére, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint a foglalkoztatási szintek növelésére javasolt intézkedések összhangban állnak-e az Európa 2020 stratégia céljaival és fő célkitűzéseivel; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek még nem határoztak meg nemzeti célokat, illetve amelyek nem kötelezték el magukat kellően amellett, hogy 2020-ig elérjék az európai nők és férfiak 75%-ának foglalkoztatását, hogy vállalják e célkitűzés elérését, különösen a legfontosabb strukturális munkaerő-piaci gyengeségek kezelésére összpontosítva;

25. megállapítja, hogy az első európai szemeszterbeli nemzeti reformprogramok minősége jelentősen eltér azok konkrétságát, megvalósíthatóságát és általános jellegét illetően; felszólítja a Bizottságot, hogy a legjobb minőségű nemzeti reformprogramokat tegye a következő európai szemeszterek szabványos formájává;

26. felszólítja a Bizottságot a nemzeti reformprogramok nagyobb mértékű összehasonlíthatóságának biztosítására, valamint a programok értékelésére szolgáló közös

mutatók meghatározására;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 40 –: 4 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Thomas Händel, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Sylvana Rapti, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Kinga Göncz, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Evelyn Regner, Peter van Dalen, Cecilia Wikström
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Ashley Fox, Marit Paulsen

18.7.2011

VÉLEMÉNY A KÖLTSÉGVETÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója: László Surján

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felkéri a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

A. mivel az uniós költségvetést az Európai Parlament és a Tanács a Szerződésekkel összhangban közösen határozza meg, és a nemzeti költségvetési eljárásokat az egyes tagállamok alkotmányos rendszere szabályozza; mivel azonban a nagyobb költségvetési koordináció nem sérti a szubszidiaritás elvét,

B. mivel az európai szemeszternek két célkitűzése van: a tagállami költségvetési fegyelem betartásának ellenőrzése, ugyanakkor pedig az Európa 2020 program megfelelő teljesítésének nyomon követése a végrehajtásához szükséges pénzügyi eszközök biztosítása révén,

C. mivel a közös piac európai gazdaságok összekapcsolásában megjelenő, nagyszerű eredményét a költségvetési koordináció rendszerével kell összekötni, a jelentős szinergiák kihasználása érdekében,

D. mivel a lisszaboni stratégia kudarca lényegében a stratégia valamennyi szereplő általi végrehajtását egyértelműen nyomon követő eljárások hiányának tudható be, és mivel ezért fontos a megfelelő tanulságok levonása, amelyek biztosítani fogják az Európa 2020 menetrend sikerét,

1. emlékeztet arra, hogy biztosítani kell, hogy az Európa 2020-as célkitűzések finanszírozását figyelembe vegyék az Unió és a tagállamok éves költségvetésében; hangsúlyozza, hogy e célkitűzés legegyszerűbb, legdemokratikusabb, leginkább európai és

leghatékonyabb módja az, hogy minden szemeszter elején parlamentközi vitát szerveznek a tagállamok és az Unió főbb közös költségvetési irányvonalairól; meggyőződése, hogy egy ilyen vita a párhuzamos struktúrák csökkentésének elősegítése mellett egyben lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy költségvetés-tervezetükben jobban figyelembe vegyék az uniós dimenziót, illetve az Európai Parlament számára, hogy a nemzeti aggályokat megfelelőbben figyelembe vegye;

2. emlékeztet az uniós költségvetés Európa 2020-as menetrendjének finanszírozásában betöltött fontos szerepére, amely menetrendre minden évben a közösségi erőforrások felénél többet fordítanak; megjegyzi azonban, hogy – figyelemmel az elsőbbségi intézkedések tartalmára, illetve a hatáskörök Unió és tagállamok közötti megosztására – a stratégia finanszírozása legnagyobb részének a nemzeti vagy regionális költségvetésekből kell érkeznie; ezért azt a következtetést vonja le, hogy az uniós és a nemzeti költségvetéseket egyaránt figyelembe kell venni az európai szemeszter eljárásának azon részében, amely az Európa 2020 menetrend végrehajtásával foglalkozik;

3. sajnálatosnak tarja az egyértelműség hiányát és az Európa 2020 stratégia céljainak uniós költségvetés felhasználásával történő megvalósítására szolgáló különböző eszközök és költségvetési tételek közötti átfedést; emlékeztet arra, hogy az európai szemeszter jó lehetőséget szolgáltat az Unió és a tagállamok költségvetése közötti nagyobb szinergia kialakítására;

4. emlékeztet arra, hogy nagy hagyománya van az Európai Parlament több bizottsága által – többek között – az uniós és nemzeti vonatkozású költségvetési kérdések megvitatása céljából a nemzeti képviselőkkel tartott parlamentközi üléseknek; felszólítja az illetékes parlamenti bizottságokat, hogy biztosítsák az európai szemeszterrel kapcsolatos üléseik koordinációját; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy fontos biztosítani a nemzeti parlamentekkel folytatott információcsere egyértelmű, strukturált jellegét és folyamat nyomon követését;

5. hangsúlyozza a kohéziós politikának mint az Európa 2020 stratégia végrehajtása egyik kulcsfontosságú eszközének a költségvetési dimenzióból és a többszintű kormányzási megközelítésből adódó alapvető jelentőségét; kéri az e politikai területen belüli azon lehetséges szinergiák egyértelműbb azonosítását, amelyeket az európai szemeszter folyamatába be lehetne foglalni;

6. kéri a Bizottságot, hogy ismertesse a Parlament előtt az éves növekedési jelentését, és segítse elő a parlamentközi orientációs vita megszervezését azon gazdasági és pénzügyi előrejelzések közös keretrendszerének biztosításával, amelyeket az Unióban mindenütt figyelembe kell venni.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 30 –: 2 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Damien Abad, Alexander Alvaro, Andrea Cozzolino, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Barbara Matera, Claudio Morganti, Miguel Portas, Dominique Riquet, László Surján, Angelika Werthmann
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Roberto Gualtieri, María Muñiz De Urquiza, Theodor Dumitru Stolojan
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Gabriel Mato Adrover

14.7.2011

VÉLEMÉNY A KÖRNYEZETVÉDELMI, KÖZEGÉSZSÉGÜGYI ÉS ÉLELMISZER-BIZTONSÁGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója: Crescenzio Rivellini

JAVASLATOK

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. egyedi jogszabály vagy intézményközi megállapodás elfogadását kéri az európai szemeszter demokratikus legitimitásának és eredményességének biztosítása érdekében;

2. megjegyzi, hogy az éves növekedési jelentés ajánlásokat tartalmaz az uniós politika fő kiemelt cselekvéseire vonatkozóan; ezért hangsúlyozza, hogy azt egy új melléklettel kell kiegészíteni, amely a fenntartható fejlődésről szól;

3. hangsúlyozza, hogy az erőforrás- és energiahatékonyság alapvetően fontos a fenntartható növekedés előmozdítása és az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjából az energiabiztonság és a fogyasztók energiához való hozzáférésének javítása mellett, ezért közép- és hosszabb távon a versenyképesség kulcsfontosságú alkotóelemei, miközben jelentősen hozzájárulnak a jelenlegi gazdasági válságból való kilábaláshoz is;

4. az UNEP környezetbarát gazdaságról szóló jelentésére utalva rámutat a környezetbarát gazdaságba történő befektetés gazdasági és társadalmi előnyeire, amilyen például a magasabb GDP és egy főre jutó GDP, az erőforrás-hatékony gazdaság, az új és innovatív munkahelyek létrehozása, a természeti és humán tőkében jelentkező nyereség és a szegénység mérséklése;

5. megállapítja, hogy a Bizottság közelmúltbeli becslései szerint az EU a 20%-os csökkentési célnak csupán a felét képes teljesíteni, és a tagállamok jelenlegi tervei messze elmaradhatnak az Európa 2020 stratégiában meghatározott átfogó energiahatékonysági céloktól, ami számos ágazatban és régióban a növekedési lehetőségek elszalasztásához, valamint a munkahelyteremtés lehetőségeinek kimerüléséhez vezethet, és ennélfogva negatív hatást gyakorolhat az EU termelékenységére, versenyképességére és társadalmi kohéziójára; felszólítja a Bizottságot, hogy állapítson meg iránymutatásokat a nemzeti célok meghatározásának módszerére vonatkozóan; felszólítja a tagállamokat, hogy vállaljanak nagyobb felelősséget az energiahatékonysági célok teljesítésére, és adjanak részletesebb tájékoztatást a Bizottság számára;

6. rámutat, hogy jelentős lehetőségek vannak a fogyasztás csökkentésére, különösen az olyan energiaigényes ágazatokban, mint az építőipar és az építmények, a közlekedés és az ipar;

7. tudomásul veszi a Bizottság által 2011 márciusában elfogadott, 2011-re szóló új energiahatékonysági tervet (COM(2011)0109)[1], ugyanakkor javasolja további és szigorúbb intézkedések meghozatalát;

8. ezért felhívja a Bizottságot, hogy különösen az építőipar tekintetében tegyen javaslatot jogilag kötelező erejű nemzeti energiahatékonysági célokra, figyelembe véve az egyes tagállamok saját kiinduláskori helyzetét, gazdasági teljesítőképességét és a területen végzett korábbi tevékenységét;

9. hangsúlyozza, hogy éves uniós anyagi hatékonysági célt kell meghatározni az erőforrás-felhasználás csökkentése érdekében, és rámutat arra, hogy létfontosságú szétválasztani az erőforrás-felhasználást a gazdasági növekedéstől;

10. hangsúlyozza, hogy az előzetes gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszterében tükröződnie kell a környezeti szempontból fenntartható gazdaságba való átmenet előmozdításának;

11. ezért felhívja a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy valamennyi éves növekedési felmérésbe belefoglalja a környezeti-gazdasági számlákra vonatkozó mutatókról szóló időközi jelentést is, a környezeti-gazdasági számlákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkében meghatározott modulok alapján, az Európa 2020 stratégia éghajlatváltozással és az energiával kapcsolatos céljaival összhangban;

12. nagyon fontosnak tartja, hogy nyomon kövessék és állandóan csökkentsék a kitermelt természetes erőforrások felhasználását, de azt is, hogy ismerjék a meglévő természetes erőforráskészlet nagyságát; ezért kéri, hogy a környezeti-gazdasági számlák rendszerét a lehető leghamarabb készletszámlákkal egészítsék ki;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki kulcsfontosságú teljesítménymutatókat a nemzeti reformprogramokban foglalt erőforrás-hatékonysági célok végrehajtására, és ezekről az éves növekedési jelentésben rendszeresen számoljon be;

[1] HL …

14. megjegyzi, hogy a GDP nem ad számot a humán és társadalmi tőkéről, a természeti erőforrásokról és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról, a például az éghajlatváltozásból adódó nagy átalakulásokról, sem pedig a fenntarthatóság előfeltételeként a jelen és jövő nemzedékeinek az erőforrásokhoz való tisztességes és méltányos hozzáférésének elvéről; ezért hangsúlyozza, hogy a GDP-t integrálni kell az új adatokhoz és mutatókhoz;

15. üdvözli azt a jelenlegi éves növekedési jelentésben foglalt javaslatot, hogy szüntessék meg a környezetre káros támogatásokat, és kéri e politika végrehajtásának értékelését a 2012. évi európai szemeszter során;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 52 –: 1 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Nessa Childers, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Dagmar Roth-Behrendt, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Matthias Groote, Romana Jordan Cizelj, Riikka Manner, Miroslav Mikolášik, James Nicholson, Alojz Peterle, Michèle Rivasi, Crescenzio Rivellini, Giommaria Uggias
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	José Bové, Lorenzo Fontana

28.9.2011

VÉLEMÉNY A BELSŐ PIACI ÉS FOGYASZTÓVÉDELMI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről
(2011/2071(INI))

Előadó: Catherine Stihler

JAVASLATOK

A Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy a belső piac lehetőségeinek kiaknázása, az állami és magántőke infrastrukturális és innovatív projektek finanszírozásába való bevonzása és a hatékony energiafelhasználás előmozdítása érdekében az európai szemeszteren belül fordítson nagyobb figyelmet az EU gazdasági pillérjét jelentő egységes piacra; hangsúlyozza, hogy az egységes piacnak egy olyan európai gazdasági kormányzás középpontjában kell állnia, amelynek célja, hogy a belső egyensúlytalanságok leküzdése, a gazdasági konvergencia megteremtése és a versenyképesség fokozása által megerősítse az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést, a foglalkoztatottságot és a társadalmi kohéziót;

2. megítélése szerint az Európai Parlament európai szemeszteren belüli szerepe sürgős pontosításra szorul, és a gazdasági párbeszédnek a folyamat demokratikus legitimációjának megfelelő parlamenti ellenőrzésen keresztül történő megerősítését kell szolgálnia; felhívja a Bizottságot arra, hogy minden év januárjában nyújtsa be az illetékes parlamenti bizottságok – köztük a belső piacért felelős bizottság – számára az előző európai szemeszter eredményeit és az új éves növekedési jelentést, miután mindkettőbe beépítette a részletes bizottsági visszajelzéseket;

3. kéri, hogy az Európai Tanács minden tavaszi ülésszakát részben az egységes piaci helyzetértékelésnek szenteljék és egy nyomon követési folyamattal támogassák; felhívja az Európai Tanács elnökét arra, hogy minden évben nyújtsa be a

Parlamentnek az Európai Tanács következő tavaszi ülésszakát követően – többek között az egységes piac terén – meghozandó intézkedéseket;

4. felhívja a Bizottságot arra, hogy évente végezzen felmérést az egységes piaci intézkedéscsomag tagállamok általi, nemzeti reformprogramjaik keretében történő végrehajtásáról és ezzel összefüggésben vizsgálja meg az átültetés és a végrehajtás utáni felülvizsgálat előrehaladását;

5. felkéri a Bizottságot, hogy azon tagállamok figyelmét, amelyekről nemzeti reformprogramjuk értékelése során azt állapították meg, hogy nem használják fel megfelelően az uniós finanszírozást, hívja fel arra, hogy melyek azok a konkrét területek, amelyeken még mindig kiaknázatlan lehetőségek vannak;

6. üdvözli, hogy „az egységes piac lehetőségeinek kiaknázása” a 2012-re végrehajtandó tíz célkitűzés egyikeként szerepel a 2011-es éves növekedési jelentésben;

7. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az európai szemesztert még módszeresebben kapcsolja az aktuális uniós kezdeményezésekhez – így a belső piaci eredménytáblához és az egységes piaci intézkedéscsomaghoz a kiemelt prioritásként azonosított 12 mozgatórugójának végrehajtásával – annak érdekében, hogy az egységes piac kiteljesítését teljes mértékben figyelembe lehessen venni és az európai gazdaságpolitika következetességét biztosítani lehessen;

8. felhívja különösen a Bizottságot, hogy a 2012-es éves növekedési jelentésbe vegye fel az egységes piaci intézkedéscsomag 2012 végéig elfogadandó 12 kiemelt intézkedését;

9. véleménye szerint az egységes piac újraindítása, és különösen a kisvállalkozói intézkedéscsomag végrehajtása elengedhetetlen előfeltétele Európa fenntartható fejlődésének 2020-ig történő elérésére; javaslata szerint az európai versenyképesség globális szintű garantálása érdekében haladéktalan fejlesztésre van szükség a kulcsfontosságú területeken, többek között például a szolgáltatási ágazatban, a közbeszerzésben, a kutatásban, az innovációban, az oktatásban, az energiaügyekben és az elektronikus kereskedelemben;

10. kiemeli az EU 2020 stratégia európai szemeszter végrehajtásában való figyelembevételének szükségességét; hangsúlyozza, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag keretében tett kezdeményezéseknek összhangban kell állniuk az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés EU 2020-as stratégiájának 7 kiemelt kezdeményezésével és hozzá kell járulniuk azok eléréséhez;

11. felhívja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot az európai szemeszter hatókörének annak érdekében történő kiszélesítésére, hogy az uniós fogyasztóvédelmi politika még ésszerűbb legyen és abba integrálódjon, valamint hogy alkalmazzon a fogyasztói eredménytáblához hasonló eszközöket az uniós jogszabályok – a fogyasztói jogokra, fogyasztói hitelre, és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó irányelvek – kedvező hatásának mérése céljából történő felhasználására,

12. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az egységes piac gazdaságának gerincét adó kkv-knak nyújtott támogatás növelésére az éves növekedési jelentés megállapításaival

összhangban, különösen a kisvállalkozói intézkedéscsomag teljes körű végrehajtása, valamint olyan intézkedéscsomag révén, amely megszünteti a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférésekor meglévő akadályokat;

13. sürgeti a Bizottságot hathatós intézkedések megtételére a kkv-k és az induló innovatív vállalkozások finanszírozáshoz való hozzáférésének javítására, valamint az EU-ban az üzleti környezet javításának, az eljárások egyszerűsítésének és az egységes piacon a vállalkozások igazgatási terhei csökkentésének biztosítására;

14. támogatja e tekintetben az uniós közbeszerzési szabályok abból a célból történő felülvizsgálatát, hogy azok elősegítsék az egységes piacon belüli intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést az innovatív, határokon átnyúló beszerzések fellendítése és a kkv-k számára a szabályozás egyszerűsítése, a nagyobb átláthatóság és jogbiztonság biztosítása révén;

15. felhívja az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy a digitális egységes piac konszolidációja érdekében terjessze ki az európai szemesztert a nagyteljesítményű szélessávú hozzáférés elterjedése előrehaladásának felülvizsgálatára, beleértve a piacra történő bejutáshoz kapcsolódó kötelezettségeket és az erősebb fogyasztói jogokat, ideértve a szerződésre és az árakra vonatkozó teljes körű tájékoztatást és a számhordozást; felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2012-ben számoljanak be a barangolásos adatátviteli díjak csökkentését célzó intézkedések és a felhőalapú számítástechnika (cloud computing), a „tárgyak internete”, az elektronikus aláírások és a számítógépes biztonság tárgyú fellépések végrehajtásáról;

16. felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottság ajánlásainak megfelelően hajtsanak végre további reformokat a szolgáltatási ágazatban, különösen oly módon, hogy lebontják az indokolatlan korlátozásokat a szakmai szolgáltatások, a kiskereskedelem és a hálózati iparágak terén, valamint hogy javítsák az üzleti környezetet a bürokrácia mérséklésével és a közbeszerzési szerződések odaítélése átláthatóságának fokozásával.

.A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	26.9.2011
A zárószavazás eredménye	+: 32 –: 1 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Phil Prendergast, Mitro Repo, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Pascal Canfin, Frank Engel, Marielle Gallo, Anna Hedh, Othmar Karas, Constance Le Grip, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Olle Schmidt, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber

1.

13.7.2011

VÉLEMÉNY A REGIONÁLIS FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója: Michael Theurer

JAVASLATOK

A Regionális Fejlesztési Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú eszközeként hangsúlyozza a kohéziós politika létfontosságú szerepét; úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia megvalósításához és a jövőbeni gazdasági és pénzügyi válságok elkerüléséhez hosszú távú fejlesztési programjai, költségvetési vetülete, decentralizált igazgatási rendszere és a fenntartható fejlődésre vonatkozó közösségi prioritások követése révén hatékony és eredményes eszközként szolgálhat egy erős, szilárd finanszírozásban részesülő kohéziós politika; e tekintetben hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a régiókat bevonják az Európa 2020 stratégia céljainak elérésébe;

2. rámutat, hogy a kohéziós politika széles körű elfogadottságon, következetes megközelítéseken és szilárd finanszírozáson alapul;

3. felhívja a figyelmet arra, hogy a többszintű kormányzási megközelítés miatt a regionális politika az integrált megközelítés tekintetében szilárd módszertannal rendelkezik, és megbízható irányítási rendszert kínál a beruházások mobilizálására és új kezdeményezések ösztönzésére helyi szinten, ami megfelelő módon támogathatná a gazdaságpolitikák hatékonyságát, valamint az uniós és a tagállami költségvetések közötti nagyobb fokú szinergiát; ennélfogva felszólítja az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét ajánlásokat arra vonatkozóan, hogy az operatív programok keretében miként lehetne e célból felhasználni a strukturális alapokat;

4. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a kohéziós politika szerepet játsszon a strukturális egyensúlytalanságok és a versenyképesség terén tapasztalható belső egyenlőtlenségek enyhítésével kapcsolatos kihívások leküzdésében, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szakpolitikákat a régiók sajátos körülményeihez és igényeihez kell igazítani, hogy maximalizálják a bennük rejlő lehetőségeket és csökkentsék hiányosságaikat;

5. emlékeztet arra, hogy az Európai Tanács által megállapított kulcsfontosságú nemzeti célok a legtöbb területen messze elmaradnak a megvalósítástól; sajnálja, hogy a nemzeti célok nem eléggé nagyra törők, és túlságosan a rövid távú eredményekre összpontosítanak, valamint hogy az uniós tagállamok a legtöbb területen még messze állnak az Európai Tanács által megállapított kiemelt uniós célok megvalósításától; kéri, hogy a kohéziós politikai prioritásokat vonják be az éves költségvetés főbb irányvonalait érintő strukturált és korai vitába, a mélyreható előzetes hatásvizsgálatokba, valamint az eredményalapú szakpolitikai tervezésbe és a projektek kialakításába; sajnálja, hogy a tagállamok eltérő módszereket alkalmaznak a nemzeti célok meghatározására, és felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg iránymutatások kidolgozásának lehetőségét a szóban forgó területen; rámutat, hogy további erőfeszítésekre van szükség a foglalkoztatás, a kutatás és fejlesztés, az energiahatékonyság, a felsőfokú oktatás és a szegénység területén kialakított célkitűzések eléréséhez;

6. emlékeztet arra, hogy a regionális politika fontos szerepet játszik nemzeti programok európai szemeszter keretében történő kidolgozásában, nevezetesen a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megerősítésére irányuló célkitűzések és intézkedések meghatározása révén;

7. hangsúlyozza, hogy sok tagállam esetében fontos, hogy a makrogazdasági egyensúlytalanságok kiigazítása érdekében javítsák régióik versenyképességét;

8. ezért úgy véli, hogy a kohéziónak a regionális (nem csak a nemzeti) képességek és érdekelt felek megerősítésére is irányulnia kell; úgy véli, hogy a regionális képességek nemzeti képességekkel összehangolt megerősítése nyomán a kohéziós politika ismét a kellő szinergiák eléréséhez szükséges eszközzé válik;

9. hangsúlyozza a kohéziós politika által az európai fejlesztési célkitűzések végrehajtásában és a költségvetési fegyelem biztosításában játszott szerepet; ezzel összefüggésben támogatja a többszintű döntéshozatali folyamatot, valamint a költségvetési fegyelem tekintetében a többszintű felelősséget;

10. rámutat arra, hogy az Európa 2020 stratégiának erőteljesebb területi dimenzióval kell rendelkeznie; következésképpen úgy véli, hogy – az európai régiók sajátosságaira és eltérő fejlettségi szintjére figyelemmel – a regionális és helyi hatóságoknak és partnereknek az adott programok tervezésébe és végrehajtásába való közvetlen bevonása a stratégiai célok tekintetében minden szinten mélyebb felelősségtudatot eredményezne, valamint helyi szinten biztosítaná a célkitűzések és a teljesítmények jobb megismerését;

11. felhívja a tagállamokat és régióikat, hogy a nemzeti és regionális parlamenteket, a szociális partnereket, az állami hatóságokat, valamint a civil társadalmat jobban vonják be a nemzeti reform-, fejlesztési és kohéziós programok kialakításába, és rendszeresen konzultáljanak velük; e tekintetben hangsúlyozza a Régiók Bizottsága mint a régiók

közötti koordinációra szolgáló platform időben történő bevonását annak érdekében, hogy a régiókat beszámoltassák az európai szemeszterben vállalt regionális és helyi szintű részvétel aktuális állásáról;

12. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament alapvető szerepet játszik az európai szemeszter teljes körű demokratikus legitimációjának kialakításában; ezért felszólítja az Európai Bizottságot, hogy abba teljes mértékben vonja be a Parlamentet és annak illetékes bizottságait; hangsúlyozza, hogy a Régiók Bizottsága fontos szerepet játszhatna az európai szemeszter értékelésében és megerősítésében, különösen mivel a Lisszaboni Szerződés megerősítette intézményi szerepét; megállapítja, hogy a jelenlegi európai szemeszter keretében a régiók és a helyi hatóságok eddig alig vettek részt a nemzeti programok kialakításában; felszólít arra, hogy kifejezetten határozzák meg minden egyes tagállam esetében, hogy minként kívánják bevonni a folyamatba a régiókat és a helyi hatóságokat a következő évben.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	12.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 41 –: 4 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Norica Nicolai

14.7.2011

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója: Hannu Takkula

JAVASLATOK

A Kulturális és Oktatási Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. elismeri, hogy a minőségi oktatásnak és szakképzésnek jelentős szerepe van Európa versenyképességében és fenntartható gazdasági növekedésében, és rendkívüli módon sajnálja, hogy a Bizottság éves növekedési jelentésében nem sorolja ezeket a prioritást élvező tíz fellépés közé;

2. hangsúlyozza, hogy a gazdasági növekedés ösztönzése érdekében Európának képzett állampolgárokra van szüksége; hangsúlyozza, hogy javítani kell a minőségi oktatáshoz és képzéshez való egyenlő hozzáférést, és egyszersmind ösztönözni kell az oktatás és a foglalkoztatás, illetve a tudományos és az üzleti élet integrációját;

3. sajnálja, hogy a fiatalok körében magas a munkanélküliek aránya, és hogy ennek rövid, közép- és hosszú távon negatív makrogazdasági és társadalmi-gazdasági következményei vannak; üdvözli a Bizottság felhívását, amely szerint szembe kell nézni a fiatalok nagyarányú munkanélküliségét gerjesztő strukturális kihívásokkal, amely feladat kiterjed a korai iskolaelhagyás felszámolására, az oktatáshoz és szakképzéshez való hozzáférés javítására, a merev munkaerőpiacok liberalizálására és a szakmai képesítések elismerésének biztosítására;

4. kiemeli, hogy a nevelés és oktatás minősége, és ezen belül az oktatási rendszer valamennyi szintjén dolgozó tanárok és nevelők hozzáértése határozza meg a lakosság képzettségi szintjét;

5. fájlalja, hogy számos nemzeti költségvetésben csökkentették az oktatásra fordított összegeket és beruházásokat, és ismételten hangsúlyozza, hogy az állami beruházások terén előnyben kell részesíteni a fenntartható növekedést szolgáló területeket, így a kutatást–fejlesztést és az oktatást, továbbá hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási értelemben marginalizálódó fiatal generációk miatti jelentős költségekre való tekintettel az oktatásba és képzésbe való befektetés gazdaságpolitikai intézkedés is; hangsúlyozottan fontosnak tartja a tanárok képzésébe, szakmai továbbképzésébe és egész életen át tartó tanulásába való folyamatos és jelentős befektetés biztosítását, ugyanakkor a többi közös oktatási cél elérése érdekében Unió-szerte fenn kell tartani a koordinált erőfeszítéseket; kiemeli az egész életen át tartó tanulás programjának alapvető szerepét;

6. ragaszkodik ahhoz, hogy az egységes piacon belül még jobban aknázzák ki az oktatás szerepét a kora gyermekkortól kezdve az alap- és felsőfokú képzésen át egészen a szakképzésig és a felnőttképzésig, ideértve a tudás és a készségek átadását is;

7. kéri a tagállamokat, hogy tegyenek célzottabb lépéseket (képzési programok, szakoktatás, ifjúsági garanciák stb. formájában) a fiatalok munkanélküliségének leküzdésére;

8. miközben hangsúlyozza, hogy sokkal nagyratörőbb célkitűzésekre van szükség, megállapítja, hogy a közös cél a korai iskolaelhagyás 10% alá csökkentése 2020-ig, és a Bizottságot a tagállamok között és a tagállamokon belül fennálló jelentős különbségek sürgős mérlegelésére – különös figyelmet fordítva a sajátos nevelési igényű és a hátrányos helyzetű háttérrel rendelkező személyekre, többek között a migránsokra és a romákra – és következésképpen annak biztosítására buzdítja, hogy az eredmények mérésére hivatott kritériumok összehasonlíthatóak legyenek, illetve tartsa szem előtt a távolabbi perspektívákat is;

9. függetlenségük és jellegzetességeik tiszteletben tartása mellett arra buzdítja az egyetemeket, hogy végezzenek több alapkutatást; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok célkitűzései és intézkedései nem elégségesek az uniós cél eléréséhez, miszerint az egyetemi végzettséggel vagy diplomával rendelkező fiatalok arányát 2020-ig 40%-ra kell emelni; sürgeti a tagállamokat, hogy vizsgálják felül az e területre vonatkozó kötelezettségvállalásaikat, és tegyenek további lépéseket az Európa 2020 céljainak elérése, a tudáson és innováción alapuló gazdaság megteremtése érdekében;

10. hangsúlyozza a kulturális politikák – különösen az állami politikák – jelentőségét az oktatás és szakképzés, valamint a kultúrához való egyetemes hozzáférés szempontjából;

11. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy a gazdasági szemeszter során határozza meg a foglalkoztatás terén jelenleg és a jövőben végbemenő folyamatokat, és azokat használja fel a képzési stratégiák felsőoktatási intézményekkel való koordinálására;

12. felszólít az egyetemi hallgatók és a fiatal szakemberek mobilitásának fokozott támogatására;

13. kitart amellett, hogy a felsőoktatás korszerűsítését fel kell gyorsítani, és az ágazatot vonzóbbá kell tenni;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	14.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 23 –: 0 0: 2
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Magdi Cristiano Allam, Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Milan Zver
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Heinz K. Becker, Ivo Belet, Nadja Hirsch, Seán Kelly, Iosif Matula, Paul Nuttall, Georgios Papanikolaou
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Sergio Gaetano Cofferati, Olle Schmidt

25.10.2011

VÉLEMÉNY AZ ALKOTMÁNYÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről
(2011/2071(INI))

Előadó: Rafał Trzaskowski

JAVASLATOK

Az Alkotmányügyi Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. aggodalommal jegyzi meg, hogy az uniós szintű gazdaságpolitikai koordináció egy sor kötelező erejű és kötelező erővel nem rendelkező eszközből és kötelezettségvállalásból[1] áll, amelyek alááshatják az uniós rend jogbiztonságát, és zavart kelthetnek a közvéleményben az euróövezetben való részvételüktől vagy távolmaradásuktól függően a tagállamok által vállalt felelősség pontos körvonalaival kapcsolatban;

2. megjegyzi, hogy a tagállamok nem tartják magukat következetesen a közösen megállapított szabályokhoz, különösen a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz, amely előírja, hogy a tagállamok éves költségvetési hiánya nem érheti el a GDP 3%-át, az államadósság pedig nem érheti el a GDP 60%-át; felkéri a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a Stabilitási és Növekedési Paktumnak és a többi közösen megállapított szabálynak;

3. véleménye szerint az európai szemesztert – amelyre elsőként két, 2010. májusi és júniusi bizottsági közlemény tett javaslatot, és amely eredetileg a Tanács kötelező erővel nem

[1] EUMSZ 121., 126. és 148. cikke, a Lisszaboni szerződéshez csatolt 12. jegyzőkönyv, az Európai Tanács 1997. június 17-i állásfoglalása a Stabilitási és Növekedési Paktumról, az Európai Tanács 2005. március 20-i elnökségi következtetései, a(z) […] által módosított 1466/97/EK rendelet, a […] által módosított 1467/97/EK rendelet, „A Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának részletes leírása, valamint iránymutatások a stabilitási és konvergenciaprogramok tartalmára és formájára vonatkozóan” elnevezésű magatartási kódex, amelyet az Ecofin Tanács 2010. szeptember 7-én hagyott jóvá, az Ecofin Tanács 2006 októberi következtetései és az Ecofin Tanács 2007 októberi következtetései, Euró Plusz Paktum, amelyet az euróövezet állam- és kormányfői Bulgária, Dánia, Lettország, Litvánia, Lengyelország és Románia támogatásával 2011. március 24–25-én fogadtak el.

rendelkező kötelezettségvállalásán alapult – rendesen be kell építeni az EU jogi keretébe; ennek részeként az EUMSZ 121. cikkének (6) bekezdése értelmében teljes demokratikus ellenőrzés vonatkozik rá és rendelet formájában megfelelő jogalappal kell bírnia; üdvözli, hogy a gazdaságirányítási csomaggal kapcsolatos tárgyalásokon sikerült kompromisszumot elérni a jogalkotási és nem jogalkotási alkotóelemeinek, és különösen az európai szemeszterről szóló rendelkezéseknek a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK rendeletet módosító rendelet szövegébe történő beemelésével[1]; üdvözli továbbá, hogy a gazdasági párbeszédről szóló rendelkezéseket is beemelték a rendeletbe; hangsúlyozza, hogy az új koordinációs mechanizmusnak a jövőben az Európai Parlament kötelező, rendszeres értékelése tárgyát kell képeznie;

4. megjegyzi, hogyaz európai szemeszternek és értékelésének célja – az európai uniós szintű koordináció érdekében – a Stabilitási és Növekedési Paktum megelőző intézkedéseinek hangsúlyozása, annak megfelelő módon és valós időben történő biztosításával, hogy a tagállamok fegyelmezett fiskális politikát folytassanak;

5. emlékeztet, hogy az EUMSZ 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok az Unión belül összehangolják gazdaságpolitikájukat, és ezért az európai szemeszter formájában megvalósuló integrált gazdaságpolitikai koordináció mind az EUSZ (mégpedig annak 3. cikke (3) bekezdése), mind az EUMSZ (különösen annak 121., 126., 148. cikke) célkitűzéseinek és követelményeinek tárgyát képezi, ez utóbbiak a két külön jogalkotási eljárás alá tartozó gazdaságpolitikai koordinációra és foglalkoztatáspolitikára vonatkoznak; elismeri annak jelentőségét, hogy nagyobb rálátással kell rendelkeznünk a tagállamok gazdasági és költségvetési helyzetére; támogatja a Bizottság azon döntését, amely szerint az ajánlásait egyetlen egységes dokumentumba kell foglalnia, egyúttal biztosítva, hogy az ne ássa alá egyes uniós szakpolitikák integritását és koherenciáját;

6. hangsúlyozza, hogy a gazdaságpolitika integrált ellenőrzését a hatékonyság érdekében nem szabad az uniós tagállamok fiskális és strukturális politikája értékelésére korlátozni, hanem össze kell hangolni az európai uniós szintű célkitűzésekkel és fellépésekkel, valamint az Unió pénzügyi forrásainak szintjével és jellegével; e tekintetben hangsúlyozza az európai uniós politikák és az EU 2020 stratégia keretén belüli, mégpedig a kohéziós politikák, a kutatás és az innováció terén történő fellépés alapvető szerepét;

7. helyénvalónak tartja a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti koordinációs folyamat létrehozását annak érdekében, hogy párbeszédet tegyen lehetővé az integrált gazdaságpolitikai koordináció összes aspektusáról azt megelőzően, hogy az egyes parlamentek saját alkotmányos rendjüknek megfelelően meghoznák határozataikat; e tekintetben határozottan támogatja a lengyel elnökség kezdeményezését, hogy 2011 őszén politikai ülést tartsanak a többéves pénzügyi keretről a nemzeti parlamenteknek a tárgyalásokba való bevonása érdekében, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jelenlétében, valamint hangsúlyozza, hogy e megközelítést kell alkalmazni a gazdaságirányítás és a demokratikus felügyelet megerősítése céljából;

8. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Parlament által gyakorolt demokratikus ellenőrzés csupán viszonylag csekély szerepet játszik a folyamatban, és hangsúlyozza,

[1] P7 TA-PROV(2011)0421

hogy az európai szemeszter intézményesítése semmiképpen sem jelenthet további veszélyt az Európai Parlament Szerződésekben biztosított előjogaira;

9. úgy véli, hogy a szemeszter legitimitásának megerősítése, valamint a fennmaradó jogi kétértelműségek tisztázása – melynek elmaradása intézményi konfliktusokhoz vezethet a következő években – érdekében az intézményeknek együtt kell működniük;

10. úgy véli, hogy sürgősen tisztázni kell az Európai Parlament szemeszteren belül játszott szerepét, és javasolja, hogy a gazdasági párbeszéd során tartsák tiszteletben a következő elveket:

   – az európai szemesztert és a gazdasági párbeszédet az Unió intézményi keretébe tartozó olyan elemeknek kell tekinteni, amelyeknek az uniós intézmények valamennyi szakaszban való bevonása útján elő kell mozdítaniuk a közösségi módszert; a Bizottságnak önálló és erősebb szerepet kell játszania a folyamatban;

   – a gazdasági párbeszédnek az európai szemeszter kulcsfontosságú elemeként a folyamat demokratikus legitimitásának megerősítését, illetve a közös európai uniós menetrend és az egyes tagállamok által foganatosított intézkedések jobb koordinációját kell céloznia, és megfelelő parlamenti nyomon követéssel – az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek bevonásával egyaránt – biztosítania kell, hogy valamennyi szakaszban megfelelő döntéshozatali módszert alkalmazzanak, valamint ösztönözzék a parlamentközi párbeszédet és együttműködést;

   – megfelelően be kell vonni az Európai Parlamentet, a nemzeti parlamenteket és minden más érintett szereplőt, beleértve a szociális partnereket is, valamint különösen az EUMSZ 134. cikke szerinti Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot és az EUMSZ 150. cikke szerinti Foglalkoztatási Bizottságot, továbbá megfelelő időben tájékoztatni kell őket és konzultálni kell velük;

   – el kell ismerni a folyamatban az átláthatóság kulcsszerepét, a Bizottságnak és a Tanácsnak pedig el kell kötelezniük magukat amellett, hogy álláspontjukat és határozataikat valamennyi szakaszban nyilvánosságra hozzák, és az illetékes parlamenti bizottságok felkérésére ismertetniük kell ezeket a Parlamentben;

11. megállapítja, hogy az Európai Parlament szerint eljárásait csak akkor kell a Lisszaboni Szerződés hozta változásokhoz igazítania, amennyiben azok az Európai Tanács elnökének a Parlament előtti megjelenésére vonatkoznak; emlékeztet rá, hogy az EUSZ értelmében az Európai Parlament képviselői közvetlenül képviselik az Unió polgárait, akiket az Unió által minden tevékenysége során kötelezően tiszteletben tartandó (9. és 10. cikk) egyenlőség elvének megfelelően az Unió intézményei „egyenlő figyelemben részesítenek”, és ezért határozottan ellenez bárminemű kísérletet a Parlament feltöredezésére; hangsúlyozza, hogy valamennyi képviselő egyenlő megbízatással rendelkezik, és az eljárási szabályzat értelmében szavazati joguk személyes jog, amelyet nem lehet megsérteni (164. cikk);

12. emlékeztet rá, hogy az Európai Parlament kizárólagos joga, hogy felhatalmazza elnökét az Európai Tanács ülésein való részvételre;

13. véleménye szerint el kell ismerni az Európai Parlamentet mint arra alkalmas európai demokratikus fórumot, hogy az európai szemeszter végén átfogó értékelést nyújtson;

14. az a véleménye, hogy a nemzeti parlamentek és az európai intézmények közötti gazdasági párbeszéd és együttműködés megfelelő helye az Európai Parlament;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	24.10.2011
A zárószavazás eredménye	+: 17 –: 2 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Andrew Henry William Brons, Carlo Casini, Andrew Duff, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom, Zita Gurmai, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, David Martin, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, György Schöpflin, József Szájer, Rafał Trzaskowski
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Sandrine Bélier, Zuzana Brzobohatá, Marietta Giannakou, Helmut Scholz, Alexandra Thein

14.7.2011

VÉLEMÉNY A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

a gazdaságpolitikai koordinációra vonatkozó európai szemeszterről
(2011/2071(INI))

A vélemény előadója: Marije Cornelissen

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

A. mivel a nemi dimenzió kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia fő célkitűzéseinek megvalósításához, mivel a nők képezik a legnagyobb, még kihasználatlan munkaerő-tartalékot, és a körükből kerül ki az EU-ban szegénységben élők többsége; mivel külön figyelmet kell szentelni mind a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének, mind a férfiak és nők közötti egyenlőséget célzó politikáknak az európai szemeszter teljes folyamatában,

B. mivel a megszorító intézkedések és a költségvetés konszolidálására irányuló intézkedések rontották a nők munkaerő-piaci helyzetét és növelték a nők körében tapasztalható szegénységet, magasabb munkanélküliséget, nagyobb pénzügyi bizonytalanságot, alacsonyabb béreket és fizetéseket, valamint a közszférában, a szociális szolgáltatások és jóléti ellátások terén csökkentéseket – különösen a gyermekgondozási költségvetési ellátások csökkentését – eredményezve,

C. mivel a nők készségeinek fokozottabb és hatékonyabb hasznosítása lehetővé tenné annak a növekedési potenciálnak a kiaknázását, amelyet a nők munkaerő-piaci részvétele, a születési ráta és a gazdasági fejlődés kölcsönhatása tesz lehetővé,

D. mivel a nők kiegyensúlyozottabb munkaerő-piaci integrációja, készségeik szélesebb körű elismerése mellett összeegyeztethető lenne mind az igazságosság elveivel, mind pedig az olyan kritériumokkal, mint a gazdasági hatékonyság, valamint a foglalkoztatás és a

termelékenység maximalizálása,

1. javasolja, hogy az Európai Parlament szakbizottságai, ideértve a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottságot (FEMM) is, nevezzenek ki állandó előadót tagjaik közül, aki részt venne az európai szemeszterhez kapcsolódó európai parlamenti munkafolyamatban és e folyamatokról rendszeres időközönként jelentést tenne a kinevező bizottságnak;

2. felkéri az illetékes biztos(oka)t, hogy minden évben vitassák meg a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsággal az éves növekedési jelentés nemi szempontjait;

3. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemek közötti egyenlőség perspektíváját integrálják az európai szemeszter folyamatába, mégpedig azáltal, hogy az éves növekedési jelentésben megadott politikai iránymutatás végrehajtásakor figyelembe veszik a nők szükségleteit és helyzetét; elismerően nyilatkozik azokról a tagállamokról, amelyek az első európai szemeszter keretében nemzeti reformprogramjaikban általánosan érvényesítették a nemi dimenziót, és különös figyelmet fordítottak a nőkre a foglalkoztatási, szegénységellenes és oktatáspolitikák kialakítása és nyomon követése során; csalódott azon tagállamok miatt, amelyek meg sem említették a nemi dimenziót nemzeti reformprogramjaikban;

4. javasolja, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét szorosabban vonják be az európai szemeszter valamennyi szakaszába; reméli, hogy az intézet, amint megkezdi működését, képes lesz kezelni az Európai Unióban és minden egyes tagállamban a nemek szerint bontásban szereplő, megbízható, rendszerszintű és összehasonlító adatok hiányából adódó problémát;

5. felszólítja a Tanácsot annak biztosítására, hogy miután a Bizottság benyújtotta az országspecifikus politikai iránymutatásokat, a FEMM bizottság megvitathassa a nemzeti reformprogramok nemi vonatkozásait és az országspecifikus politikai iránymutatásokat az EPSCO Tanács illetékes soros elnökével;

6. felkéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a civil társadalmi szervezetek – köztük a női szervezetek – hatékony részvételét a nemzeti reformprogramok kidolgozásában, végrehajtásában és értékelésében;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy a nemzeti reformprogramok értékelésére használjon közös, egységes mutatókat az egész EU-ban, ideértve a megfizethető, mindenki számára hozzáférhető gyermekgondozási szolgáltatások, az idősgondozás és a nem önálló, fogyatékkal élő személyek gondozásának rendelkezésre állását, a gondozási szabadságra biztosított lehetőségeket és a szakmai és családi élet összeegyeztetését lehetővé tevő intézkedéseket, és ösztönzi, hogy a nemzeti reformprogramok legyenek érzékenyebbek a nemi szempontokra, figyelembe véve a nők gazdasági helyzetét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a nők munkaerő-piaci részvételét az általuk hetente ledolgozott órák száma, szerződésük típusa és pénzügyi függetlenségük alapján;

8. felszólítja a Bizottságot, hogy követelje a tagállamoktól külön nemzeti célok meghatározását a férfiak és nők foglalkoztatására, és kérje, hogy az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek elérése felé tett haladásról szóló jelentéseikben használjanak nemek szerinti bontásban szereplő adatokat;

9. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti reformprogramokban állapítsanak meg minőségi célokat a nemek közötti bérszakadék felszámolására, a nők vállalkozói szellemének javítására, valamint a gyermekgondozás és idősgondozás megteremtésére;

10. felszólítja a tagállamokat, hogy a nemzeti reformprogramokban állapítsanak meg mennyiségi célokat általában a nők foglalkoztatására, valamint határozzanak meg a nők azon csoportjaira irányuló különös intézkedéseket, akik körében nagyon alacsony a foglalkoztatási ráta, mint például a fiatal nők, az idős nők, a migráns nők, a fogyatékkal élő nők, az egyedülálló anyák és a roma nők;

11. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tudatosítsák a civil társadalomban, a szociális partnerek körében és általában a közvéleményben a 2020-as kiemelt célokat és a nemzeti célokat, beleértve a nemek szerint külön megállapított foglalkoztatási célokat is;

12. felszólítja a Bizottságot, hogy kérje fel a civil társadalmat és a szociális partnereket, hogy járuljanak hozzá egy éves árnyékjelentés elkészítéséhez a tagállamok által a nemzeti reformprogramokban kitűzött fő célok és javasolt intézkedések végrehajtása előrehaladását illetően, hasonlóan a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések (diszkrimináció) minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) végrehajtásáról szóló árnyékjelentésekhez;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy bővítse és javítsa a bevált nemzeti gyakorlatok cseréjének elősegítését a civil társadalom és a nemzeti parlamentek között, többek között az Európa 2020 stratégia nemi dimenziójával kapcsolatban, például azzal, hogy háromévente az iránymutatások felülvizsgálata előtt ülést szervez;

14. hangsúlyozza, hogy kiemelten kell kezelni a munkanélküliség, a szegénység és a társadalmi kirekesztés problémáját kezelő intézkedéseket, amelyek mindenekelőtt a nőket sújtják, hogy elsőbbséget adjanak a fenntartható foglalkoztatásnak/a munkavállalókat jogokkal felruházó minőségi munkahelyeknek, a befektetéseknek és a jó minőségű közszolgáltatásoknak, amelyek biztosítják a társadalmi integrációt, különösen az oktatás, az egészségügy, a gyermekgondozás, az eltartott személyek gondozása, a tömegközlekedés és a szociális szolgáltatások terén;

15. megjegyzi, hogy az első európai szemeszter keretében a nemzeti reformprogramok minősége a konkrétságot, a megvalósíthatóságot és az átfogó jelleget tekintve igen eltérő; felszólítja a Bizottságot, hogy a legjobb minőségű nemzeti reformprogramokat tegye mintává a későbbi európai szemeszterek számára;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a nők munkaerő-piaci részvételének növelése érdekében, különösen azáltal, hogy a munka és a gondozás összeegyeztethetőségét szolgáló intézkedésekbe fektetnek be;

17. aggodalmának ad hangot a pénzügyi és gazdasági válság nőkre gyakorolt szociális hatását illetően; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a költségvetés konszolidálása összeegyeztethető legyen az Európa 2020 stratégia szociális dimenziójával és a foglalkoztatási iránymutatásokkal; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a megszorító intézkedések nemek közötti egyenlőségre, a nők foglalkoztatására és a nők szegénységére gyakorolt hatását;

18. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a nemzeti reformprogramokban bejelentett nemzeti politikák és célok együttesen olyan szintet érjenek el, amely elég ambiciózus az Európa 2020 stratégia kiemelt céljainak eléréséhez; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az első európai szemeszter keretében ez nem történt meg; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy valamennyi tagállam képességének megfelelően hozzájáruljon a kiemelt célokhoz.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	13.7.2011
A zárószavazás eredménye	+: 17 –: 4 0: 9
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Astrid Lulling, Barbara Matera, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Nicole Sinclaire, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Izaskun Bilbao Barandica, Vilija Blinkevičiūtė, Christa Klaß, Mojca Kleva, Mariya Nedelcheva, Norica Nicolai, Chrysoula Paliadeli, Antigoni Papadopoulou, Sirpa Pietikäinen
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Jacek Włosowicz

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	14.11.2011
A zárószavazás eredménye	+: 28 –: 4 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Sharon Bowles, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Olle Schmidt, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Philippe De Backer, Vicky Ford, Enrique Guerrero Salom, Danuta Jazłowiecka, Gianluca Susta